

ZOOLOGIA SPECIALIS

Q U A M

EXPOSITIS ANIMALIBUS TUM VIVIS, TUM FOSSILIBUS
POTISSIMUM ROSSIAE IN UNIVERSUM, ET
POLONIAE IN SPECIE,

IN USUM LECTIOMUM PUBLICARUM

IN UNIVERSITATE CAESAREA VILNENSI

H A B E N D A R U M

E D I D I T

D. EDUARDUS EICHWALD, P. P. O.

CAES. ACADEM. SCIENT. PETROP. CORRESP. CAES. ACAD. NAT. CUR. LEOP.
CAROL. MULT. SOCIETT. LITTER. SOCIUS. A CONSIL. COLLEG. etc.

Deum loquuntur haec omnia spectatoremque attinutum reddunt; me saltem adeo occupaverunt, ut supra humana erectus, sanitatem ipsamque vitam vili-penderem, dum liceret profunda marium et sinuum percontari, visceribus animalium spectandis immorari, et cum incolis mundi invisibilis usum et consuetudinem habere.

O. F. Müller, Zool. dan.

P A R S P O S T E R I O R

SPECIALEM EXPOSITIONEM SPONDYLOZOORUM
CONTINENS.

CUM ICONE TITULI ET ALTERA TABULA LITHOGRAPHICA.

VILNAE. TYPIS JOSEPHI ZAWADZKI.

LIPSIAE in commissis apud L. Voss.

1 8 3 1.

2 16 3

1. *M. aquila*, Dum., gall. *l'aigle de mer*, germ. *Meeradler*, pol. *orleii*, fusca, laevis. Hab. in mari mediterraneo, rarius germanico, passim ad 300 librarum ponderis.

109. CEPHALOPTERA, Dum., corpus abbreviatum, pectorales pinnae latissimae in apicem longissimum excurrentes, caput antice truncatum, appendicibus utrinque foliaceis prominulis exstructum, tanquam bicornis, cauda tenuissima, aculeo utrinque serrato munita.

1. *C. mediterranea*, Dum., nigra, violaceo-marginata. Hab. in mari mediterraneo; aperturæ branch. 6.

D E C I M A C L A S S I S.

A M P H I B I A.

Literatura.

- Alb. *Seba*, thesauri rerum naturalium locupletissimi accurata descriptio, Amstel. 1734—65, 4 voll. in fol.
- A. J. *Roesel de Rosenhof*, historia naturalis Ranarum nostratium, Norimb. 1758, fol.
- Jos. N. *Laurenti*, synopsis reptilium emendata, Viennae, 1768.
- P. A. *Latreille*, hist. nat. des reptiles, faisant suite à l'édition de *Buffon de Deterville*, 4 voll. avec fig.—hist. nat. des salamandres, Paris, 1800.—famill. natur. du regne animal, 1825.
- F. M. *Daudin*, hist. nat. des reptiles, 8 voll. Paris 1802—3.—hist. nat. des rainettes, des grenouilles et des crapauds, Paris, 1803.
- C. de la *Cepède*, hist. nat. des quadrupèdes ovipares et des serpens, Paris, 1788.—germanice fecit J. M. *Bechstein*, voll. 1—5, Weimar, 1800—2.
- Bl. *Merrem*, Beiträge zur Geschichte der Amphibien, 1—2 Heft, Leipzig 1790, — ejusd. Versuch e. Systems der Amphibien, Marburg, 1820.
- J. G. *Schneider*, amphibiorum physiologiae specim. I—II. Francof. ad Viadr. 1792.—ejusd. hist. nat. amphib. Jenae, 1799—1801.
- L. I. *Fitzinger*, neue Classification der Reptilien nach ihren natürl. Verwandtschaften, Wieu, 1826, in 4.

G. Cuvier, recherches sur les ossemens fossiles, edit. III. vol. V.
pars II. Paris 1825, cum fig.

L. H. Bojanus, anatome testudinis europaeae, Vilnae, 1819—21,
fol., cum fig. aen.

P. Conigliachi, e M. Rusconi, del Proteo angnino di Laurenti,
monografia, Pavia, 1819. tav. 6. — germanice in 'Okenii Iside,
1820, p. 570 sqq.

Dr. Mayer, über die hintere Extremität der Ophidier, in Act.
Acad. C. L. C. nat. curios. T. XII. part. 2. p. 821.

§. 75.

Generalia.

AMPHIBIORUM classis complura amplectitur animalium genera inferioris conformatio[n]is, quae *Pisces* adeo accedunt, ut aegre distinguantur ab iis; tales quoque affinitates generales omnibus fere familiares sunt, unde vel maxime removentur ab *Avibus*. Iam vero frigidus sanguis, in minima et ipsa copia obvius, imperfectus dein ejusdem circuitus e simplicissima cordis conformatio[n]e petendus, respiratio denique adjutorio branchiarum, quae his perpetuo manent, illis certo quodam vitae tempore datae sunt, *Amphibiorum* genera arctius nectunt *Piscibus*, illorum instar omnino aquatilibus animalibus. At jam externae *Amphibiorum* branchiae, distincto aliquo operculo haud amplius cunctae, accendentibus praeterea pulmonibus genuinis, illas coërcentibus, ita ut in declaratis eorumdem generibus hi tantummodo dominium exerceant, branchiarum munere plane abolito, suprema *Amphibia* tantopere fere removent ab ima *Piscium* conformatio[n]e. Accedit dein, quod, pulmonibus exortis, aë[r] ab exteriore per nares, ossa faciei permeantes, in fauces, indeque per tracheam primum evolutam, in pulmones transeat, qua jam unica nota piscinum genus ab iis longe recedit. At quum *Amphibia* vita varia cum aquatili, tum terrestri excellant, respirandi functio non eadem in omnes competit; quo fit, ut coërcita haec et imminuta vim musculariem inferiorem et motus universos tardissimos proferat; nec nisi in supremis generibus, jam ampliore

aëris copia utentibus, superior corporis vis excoliatur, ita ut celerius current saltentque. Omnium dein *Amphibiorum* cibos digerendi modus, licet exculto tubo alimentario adjutus, lentissime procedit, multaque inde genera hiemali sopore torpent in frigidis potissimum et temperalis terrae regionibus. Propter pulmones primum obortos regio pectoralis amplior emergit, illis excipiendo aptissima, eademque quoque ratione colli regio e-nascitur, saepe longissima, a *Piscibus* omnino aliena.

§. 76.

Singularis dein pinnarum piscinarum conformatio in *Amphibius* plane desideratur; nam vertebralis columna numerosis saepe vertebbris exstructa, genuinos jam pedes passim excultissimos gerit, quorum perfecto generi quinque digiti, minus perfecto tres duove nascuntur, raro anticis vel posticis pedibus solis vel omnino nullis praeviis; quo in casu numerosus costarum proventus munere pedum fungitur, qui et ipsi e mutatis costis oborti habentur. Ossa reliqua duriora, illis cranii ad minima passim suturarum vestigia invicem junctis, ejusque cavum plane repletur encephalo, quod non solet apud *Pisces*. Cujus tamen vis nervea in fibras musculares parum notabilis, ideoque capite resciso nec fibram contractiones, nec cordis micationes desistunt; propterque parcam cellularum pulmonalium copiam, ac exiguum sanguiferorum vasorum penum, respiratio minime exculta est, alioque quodam succedaneo respirandi munere hepar fungitur. Quo fit, ut omnia id genus animalia spiritus valeant sub aqua diutius sistere, jamque *Pisces* accedant omnino aquatiles; hisce quoque e causis perlinacissima sit oportet vita *Amphibiorum*. Sensuum autem organis eadem mox tantopere insigniuntur, ut penitior eorundem structura in aperto sit. Infimum tamen *Amphibiorum* genus, *Piscium* instar, ponit innumera ovula, extus demum humore seminali conspergenda et foecundanda; at insimul tam pertinace

copula fruiatur, ut altior inde quoque evolutio eorundem adpareat; omne genus supremum externis masculis genitalibus duplicibus donatum, mutuo congressu intus foecundat ovula, pullosque foemina nonnunquam vivos in lucem edit. Qui ceteroquin in infimis generibus priva omnino metamorphosi gaudent, et aquatili vita peracta exutoque branchiarum externarum proventu, aëream persequuntur vitam, dum iis pulmones sensim pedesque nascuntur. In universum autem omnium generum ova, quae alia numerosa, alia singula ponunt, non incubantur a foeminis, quod *Aves* solent, externoque calore aëris excluduntur.

§. 77.

Amphibia tam varia corporis universi fabrica excellunt, ut vix alia animalium classis cum iisdem hac in re certare valeat; inde tres *ordines* eorum praecipui distinctissimis notis ab invicem dirimuntur totque varios evolutionis gradus quodammodo coëfficiunt. Scilicet infimus *Batrachiorum* ordo sensim accedit ad *Pisces* propter simplicissimam cordis conformatiōnem, et branchias excultiiores minimeque evolutos pulmones, propterque ovula, quae numerosa semper ponunt, extus demum foecundanda; ceteroquin corpus omnium nudum est ossiumque compages minimo vertebrarum numero notatur, at priva metamorphosis, quam complura subeunt genera, in nullis aliis *Spondylozois* denuo recurrit. Ab hoc ordine, piscinam omnino conformatiōnem offerente, hiatu quodam removetur ordo *Ophidiosauriorum*, qui, oppositam aliquam evolutionem manifestantes, sinceram indolem *Amphibiorum* servant eaque quodammodo cum *Mammalibus* quadrupedibus nectunt; ipsemē tamen in duos abscedit tribus: quorum alter *Serpentes* vel *Ophidios* genuinos, alter *Lacertas* vel *Saurios* componit; illi, maximo vertebrarum numero excellentes, numerosissimas costas ferunt, quae, iisdem rependo aplae, pedum ab iis omnibus alienorum munere funguntur; duplice dein cordis atrio instructi saccum produunt pul-

monalem, longissimum, altero pulmone rudimentario vixdum conspicuo; propter duplex genitale masculum congressus intimior est, at ova plerumque plura ponuntur, rarius pulli vivi in lucem eduntur. *Lacertae* deinde, illorum instar squamis coniectae nullamque metamorphosin subiturae, jam duobus vel quatuor instruuntur pedibus, quorum digitorum saepe quinorum numerus genuinam omnino *Quadrupedum* animalium conformatiōnē refert; cor quoque atriis duobus diremptoque saepenumero ventriculo excellit, pulmones semper duplices, excultiiores partes genitales, dentesque dein incunati maxillam utramque et apud *Serpentes* ossa quoque alia tenent, ita ut praeter eos, exceptis *Piscibus*, nulla alia *Spondylozoa* tam numerosis gaudeant dentibus, qui ceterum imam eorum evolutionem denotant, et *Ophidiosaurios* a tertio *Cheloniorum* ordine superari probant. Hi denique evolutissimis insigniuntur costis, dorsalem testam componentibus, et latissimo sterno, similem fere testam pectoralem efficiente, oreque edentulo, pulmonum denique fabrica late cellulosa, sensuum organorum supraea evolutione, et ovipariendi modo, quo ad *Aves* accedunt, summumque *Amphibiorum* genus constituunt.

§. 78.

De organis motus.

In universum *Amphibiorum* *skeleton* multo duriorrem, quam piscinum, vereque osseam indolem exhibet, neque tamen in *Batrachiis* mollia desiderantur fereque cartilaginea ossa. *Vertebrarum* constructio in vario illorum ordine varia deprehenditur, ubique vero distinctus arcuum provenitus notatur, qua re *Pisces* potissimum ab *Amphibiis* superantur, etiam si affinitas aliorum generum in aperto sit: sic e *Batrachiis* Hypothethonis vertebrae plane piscinae corpus utrinque incrassatum et excavatum medioque coarctatum offerunt, inque utraque parte extrema excavata cartilaginem continent

articularem, ut in Piscibus, quorum tamen numerosorum processuum spinosorum costarumque proventus ab iis omnino alienus est, nisi hic referatur bifidus apex exiguis, inter articularem partem posticam situs, posseque conversus, qui duplice quodammodo piscinum processum spinosum aemulatur. Transversi processus spinosi, septem colli vertebris inde a secunda inhaerentes, totidem exiguae costulas gerunt, nullo alio loco apud Hypothronem obvias, licet vertebrarum omnium numerus ad 57 accedere solet; in Ranarum certe altiore genere nonus est constantissimus, omnesque, priore excepta, distinctis processibus spinosis privatae, latissimos saepe et longissimos transversos figunt; postremae illi, longitudine et latitudine excellenti, ideoque sacralis dicendae, incumbunt ossa ileum; quae vero huicce adcreta est appendix ossea styloidea et compressa, inter ossa illa longum iter emetitura, secundam tanquam vertebram sacralem, fortasse coccygeam, videtur sistere.

§. 79.

Aliam omnino seriem Amphibiorum *Ophidosaurii* incipiunt cum Serpentibus, quorum longissima spina vertebralis, gravissimum motus organon, trecentis passim vertebris exstruitur; jam arcus uterque et corpora eminent, quae scilicet capitulo excellunt tereti, ab insequentiis vertebrae fovea excipiendo, quo motus admodum facilitatur, accendentibus praeterea processibus spinosis superioribus et inferioribus satis latis, at tenuibus compressisque, jam inde a prioribus vertebris obortis. Vallet idem quoque de numerosissimis transversis processibus spinosis, costas utrinque, haud raro ultra ducetas suffulcentibus. Quae tenues plurimum crassiore capitulo tanquam duplice incipiunt, non aliter ac spuriae dicendae, inferiore loco, nullo sterno praevio, ab invicem late distant. Lacertarum dein vertebrae, caudales potissimum, omnibus processibus, tum spinosis superioribus ac inferioribus, tum transversis utrinque, aequae

excultis, longissimis excellunt, medullaque spinalis valido arcu vertebrali, veluti aorta descendens diviso processu spinoso inferiore excipitur. Ceteroquin in Lacertis pri-
mum distinguuntur vertebrae colli, dorsi, lumbares,
sacrales et caudales omnesque globosis articulis invicem
junguntur, at costarum numerus maxime imminuitur.
Cheloniorum denique vertebrarum decem dorsalium pro-
cessus spinosi priore stadio dirempti, posthac coa-
liti, plana omnino ossa et multangula componunt, qui-
bus mediis tanquam laminis ab inferiore adcreti sunt
arcus vertebralis cum corporibus; costae demum sin-
gulae, longissimae, duabus semper vertebbris hisce tenuiore
capitulo incumbentes, medium versus partem dilatantur
invicemque mutuo junguntur, priore tamen et posteriore
exceptis, unde iisdem et dilatatis processibus superiori-
bus testa enascitur ossea dorsalis, cuius incrassatum
marginem viginti quatuor ossa marginalia tenent; nu-
merantur vero 8 colli, 2 sacri ossis et 35 coccygeae
vertebrae, quibus postremis demum inferiores processus
spinosi, initio divisi, dein simplices, at minutissimi so-
lent inhaerere.

§. 80.

Pedes in vario genere Amphibiorum mirum quam
variant, propterea quod apud ea primi genuini evol-
vuntur. Infinis *Batrachii*, longissima spina vertebrali
excellentibus, iidem nascuntur simplicissimi, his soli anti-
ci, quatuor digitis instructi, ut Sireni, illis quoque po-
stici, imminuto tamen digitorum numero, ita ut anticis
illis 3, posticis 2 eorum inhaerent, tribus plurimum
phalangibus exstructi; exceptis brachio, vel femore,
crassiore ossiculo elongato, duobusque aliis brevioribus,
cum ulnam et radium, tum tibiam et fibulam referenti-
bus, reliqua ossicula carpi et metacarpi aequae ac tarsi
et metatarsi, omnino cartilaginea manent. In Bufonibus
vero et Ranis, quibus vertebrarum numerus multoties
imminuitur, pedes quatuor, propter mutuam illorum op-

positionem exultissimi, nascuntur, ita ut iidem corporis longitudinem excedant saliendoque inserviant; brachia crassa sunt et angulata, femorum parum longiorum instar; ulna vero et radius ad ultima usque vestigia coalescent, tibiae fibulaeque exemplo, quae iis exstant multo longiores, at tenuiores. Ossa carpi sex duplice serie disposita, priore serie, e tribus ossiculis exstructa, concretae tumidaeque parti extremae antibrachii contamina; quibus dein tria alia in altera serie ita incumbunt, ut primum os externum sit maximum, triaque ossicula metacarpi excipiat, secundum vero ad tertium et quartum os metacarpi accedat, at tertium quarto quintoque propinquum sit; os metacarpi digiti pollicis minimum omnium nec ullum phalangis rudimentum fert, secundum tertiumque duabus, quartum autem longissimum cum quinto tribus excellit phalangibus, ungue, si adest, extremae phalangi inhaerente. Ossa tarsi parum abnormi modo proveniunt; astragalus enim et calcaneus, ossa elongata latoque hiatu dirempta, quatuor excipiunt alia ossicula tarsi, una serie transversa disposita, ita ut quartum tertiumque ad interiora pressa minima sint, et tria priora ossicula metatarsi excipient, secundum vero parum majus, a primo osse tarsi maximo crassissimoque cinctum, illi priori incumbat. Ossibus metatarsi semper quinque exultis totidem etiam digitii inhaerent; primo scilicet pollicis, certe e reliquis brevissimo, duae phalanges, secundi instar, obortae; reliqua vero tria, praeter quartum longissimum, quatuor iisdem instructa, tres phalanges gerunt, extremas passim unguiculatas.

§. 81.

In Serpentibus dein, quibuscum *Ophidosauriorum* ordo, a *Batrachiis* remotissimus, primum emergit, omnia, quae intimorem compagem sceleti spectant, opposita sint oportet; quo fit, ut in maxime exulta vertebrali columnna, tot tantisque vertebris conspicua, pedum vix minimorum rudimenta nascantur; qui in uni-

versum a Serpentibus alieni, passim brevicaudatis aliis concessi sunt. Sic hisce rudimenta pediformia postica adhaerent ossea, quae in longicaudatis quibusdam **Colubris**, **Crotalo**, **Trigonocephalo**, cartilaginea manent et filiformia; quorum vero cauda brevissima est et obtusa, nulla deteguntur in iis pedum rudimenta. Amplius evoluta prodeunt haecce in **Boa**, **Tortrice**, **Eryce**, **Pythone**, apud quas tibiae femorive simile ossiculum elongatum, gladiiforme et superne in capitulum excurrens, utrinque ad excrementorum exitum conspicitur, eique ab utroque latere adstat subcylindraceum ossiculum tarsi, quod utrumque quartam fere illius partem referens, parum longius inter se excipit ossiculum metatarsi, quod et ipsum medio gibbum et tumidum, unguis instar acuminatam gerit phalangem, quae corneo ungui, sic dicto calcare, amicta, extus adparet, reliquis illis partibus plane omnibus sub cute absconditis. In ancipite genere **Lacertarum**, **Coeciliam** dico et **Anguem**, jam simile quid obvenit; nam in illa pediformia rudimenta postica cartilaginea, ut in **Calubris**, manent, in hoc autem simplex occurrit ossiculum, satis latum, extremo altero acutiore in anteriora et superiora, obtuso altero in posteriora versusque interiora ad anum spectante, quod dein in apice exiguum ossiculum cartilagineum gerit, cumque transverso processu prioris vertebrae caudalis fibris ligamentosis jungitur, sub cute ex toto absconditum. Idem quoque in **Pseudopode**, fortasse cum **Ophisauris** jungendo, evenit, nam quod pedis dicitur rudimentum exteriorum potius squamula est tenerior, nullo modo pro genuini pedis vestigio habenda; intus femur satis excutum adest, ita ut de posticorum pedum quibuscumque rudimentis internis ambigi nequeat, anticis scilicet nullis omnino obviis Distinctiora pedum posticorum vestigia in **Pygopode** nascuntur, quae digitis nedum instructos, sed solis squamis contextos pedunculos referunt, rependo tamen vixdum inserviunt,

§. 82.

Jam vero reliquis *Lacertis* exculti pedes digitis instructi nascuntur, aliis rarioribus, *Chirotis* exemplo, duo antici soli quatuor digitis instructi, aliis autem omnibus quatuor, vario ut plurimum digitorum numero praediti. Genuinae *Lacertae*, longe excultissima quoad pedum conformatiōnē *Amphibia*, singulis gaudent ossibus pedum, apud omnes maxime evolutis. Ulnae olecranon, licet in aliis magnitudine excellat, in universum minus proslit, ad excipiendam humeri partem extre^mam; tibiae caput superius plerumque maximum illud femoris inferius excipit patellamq^{ue} ligamento valido appensam gerit. Carpus dein novem exstruitur ossibus, quorum duo majora, ulnae radioque contermina, suprema serie disposita sunt, praeter exiguum medium, aliudque extēnum os pisiforme, extre^mo lateri ulnae adpositum; in altera dein serie quinque alia lineam incurvam faciunt multo minorem; iisque quinque ossa metacarpi incident, quae singula phalanges pollicis digiti 2, indicis 3, medii 4, annularis 5, et minime iterum 3 gerunt. In tarso *Lacertarum* 4 ossa distinguuntur, duplice serie disposita, calcaneo et astragulo maximis ossa metatarsi externum et internum excipientibus, anticis vero duobus minoribus tria reliqua metatarsi intermedia figentibus. Quae denique omnia totidem ferunt digitos, qui etiam, minimo excepto 4 phalangibus exstructo, cum illis antcorum pedum conveniunt, nisi quod quartus digitus omnium longissimus sit, reliquis sensim interiora versus longitudine decrescentibus. Ungues digitorum omnium validi, falculares, compressi. *Cheloniorum* postremo pedum singulorum ossa simili fere ratione disposita, nisi quod omnia breviora sint et aliquomodo crassiora, femore dein humeroque versus anteriora parum incurvis; ossa carpi triplice strato, tarsi illa duplice disponuntur; primum illud ex osse solitario subquadrato, inter ulnam radiumque sito, secundum id quatuor, interno maximo, et tertium e 5 sub-

aequalibus fere efformatur ossiculis, totidem ossa metacarpi ferentibus; digiti intermedii tribus phalangibus, exteriores duabus exstruuntur. Tarsus recedit ab hac conformatione eo, quod duplex adsit stratum ossiculorum, alterum a maximo validissimoque astragalo, alterum aliis 5 inter se fere aequalibus, totidem ossa metacarpi gerentibus, efformatum; totidem quoque phalanges proveniunt, pollice tamen rudimentario.

§. 83.

Antici pedes Amphibiorum et postici eodem fere osseo cingulo cum spina vertebrali junguntur, nempe illi *clavicula* ac *scapula*, hi *pelvis* ossibus intercedentibus; illae ceterum *sterno*, rudimentariae cuidam columnae pectorali, adhaerent. In insimis scilicet *Batrachii* scapulae partes cum clavicula, Sirenis, Hypothethonis exemplo, cartilagineae manent, sola illius intermedia, acromium referente excepta, omnino ossea; in Bufonibus vero et Ranae omnes tres humanae scapulae partes, scapularis scilicet, acromialis et coracoidea, sejunctae, in una linea dispositae sunt, ita ut maturore quidem aetate coalescant, at pristinos limites optime denotent, scapulari parte sola excepta, quae cartilaginea manet vel inferiore tantum extremo solidescit. Humerus excipitur ab articulari fovea conjunctae acromialis partis et coracoideae, quae ad congenerem convexo margine versus cartilaginem sterni medium accedit; eique anteposita est genuina clavicula, magno hiatu ab eadem dirempta, quae dum e fovea illa proficiscitur, in anticum ossis sterni corpus incidit. Quod denique aliquod vertebralis columnae pectoralis rudimentum coëfficit, minime apud *Batrachios* excultum, eique postposita est extrema lamina intermedia cartilaginea, processum aliquem xiphoidem delineans, reliquis scilicet partibus sternalibus, apud Pisces perquam emergentibus, ab Amphibiis hisce omnino alienis. Cujus rei causa est, quod propter duplēm Batrachiorum respirandi modum duplex etiam locus ac fulcrum, pro

excipiendis cum branchiis, tum pulmonibus, nascantur; in osseis enim Piscibus os hyoideum et corpora ossis sterni cum arcubus branchialibus, hujus tanquam costas referentibus, totum apparatum branchiale figunt; in Selachis, Rajarum exemplo, jam os sterni amplam laminam format cartilagineam, cui utrinque, exculta igitur regione pectorali, arcus branchiales incumbunt, eique postpositum est cingulum osseum pinnarum pectoralium, e conjuncta ultraque parte coracoidea scapulae obortum, quale id sese quoque offert in Rana. In ichthyoides vero *Batrachii* longe similior fabrica piscina obvenit, quae eo majoris est momenti, quo operculi branchialis piscini origo hoc opere apte exponitur. A sterno enim cartilaginēo, de quo supra diximus, rudimentario longe remotus, ex osse hyoideo apparatus enascitur branchialis, omnino piscinus, nisi in eo diversus, quod hyoidei cornu anterius posterioris omnino formam exhibeat, nec opercularis laminas constitutā; tamen anterius cornu, parum sub maxilla inferiore et post eandem collocatum, Hypochthonis exemplo, articuli processui ossis temporum postpositum ibidemque ossi mastoideo incumbit, ita ut haccus ejus insertionē, sententia, quam de operculo branchiali Piscium quoque supra (§. 17) exposuimus, plane confirmetur. Alterum cornu posterius illo multo majus diremptaque parte duplice cylindracea conflatum, in corpus incidit ossis hyoidei posticum, conicum, at exiguum, (quod errore quodam apud Cuvier. l. c. Tab. XXVII. fig. 16, et Carum, Ur-wirbel, t. X. f. 9, in Hypochthone non delineatur, et in Sirene in plures apophyses posteriores excurrit, ap. Cuv. ibid. f. 7 b'), quum majus corpus anticum (Cuv. l. c. f. 16 b.) ei antepositum sit, figendoque cornui anteriori inserviat. Quo locorum utraque pars posterioris cornu jungitur, eidem ab interiore incumbit utrinque ossiculum tenue, (Cuv. l. c. fig. 16. 2), quod cum ossibus pharyngeis inferioribus (qualia in Piscibus efformantur), apte conferatur, tertiumque quodammodo cornu hyoidei ossis

efficit et arcus utrinque duos branchiales suffulcit, quibus totidem incumbunt branchiae, quarum praeterea antica tertia a posteriore cornu ossis hyoidei excipitur. In Sirene igitur, cujus cornu ossis hyoidei anterius incrassatum est validumque, neque tam intime crano adhaeret, excepto cornu altero, cum posteriore Mammalium conferendo, tertium illud amplius evolvitur, ita ut cum intermedio illo eodem volumine excellat, et tres branchias sibi impositas gerat. Unde igitur exponenda origo tertii cornu ossis hyoidei, apud Coeciliam aliasque Lacertas complures excultissimi, ceu ex arcu quodam branchiali rudimentario residui. Idem fere licet modificatum prodit in Ranarum pullis, branchias adhucdum extus gerentibus; cornu scilicet anterius hyoidei ab initio crassius et brevius apparatum branchiale articulari processui ossis temporum suspendit, corpore inter utrumque cornu medio intercedente, a quo duae nascuntur laminae laterales, aequae cartilagineae, cum cornu intermedio (seu posteriore aliorum Spondylozoorum) confrendae, quae branchias utrinque quatuor figunt. Quibus sensim evanidis, cornu anteriore insimul attenuato, ex laminis hisce versus extremas post branchias partes duo prodeunt processus tenues, cornua postrema, quae in Ranis branchias non ferunt, ideoque eo magis cum ossibus pharyngeis Piscium conferri possunt.

§. 84.

In *Ophidiosauriis* deinde, a quibus omnibus metamorphoses *Batrachiorum* plane alienae sunt, id praepri-
mis in *Lacertis*, (in *Serpentibus* omnis enim sterni apparatus plane deest) venit commemorandum, quod sim-
plex corpus sterni aculeato-elongatum postice cartilagi-
neae cuidam expansioni inhaeret, cujus utrinque longiores
ac tenuissimae costae quinque totidem arcubus Piscium
branchialibus respondent, unde major cum sterni ossis,
tum apparatus branchialis mutua affinitas enascitur. At
os hyoideum, ab hoc apparatu plane sejunctum, in nulla

cum trachea communione versatur, ita ut in Serpentibus, aliisque Lacertis, Chamaeleonis exemplo, ab illa longe distet. Propter sterni retardata rudimenta, quin immo a Serpentibus aliena, os hyoideum horum simplicissimum ex uno utrinque cornu filiformi et longissimo componitur, quod utrumque anteriora versus junxit, dum musculosi apparatus ope cum vagina linguae nectitur, et huic ejaculanda inservit. In Lacertis vero praeter medianam partem corporis acuminatam, os linguale apud Pisces dictam, anticum enascitur cornu et posticum, tenueruntque illud multo longius, e tribus partibus conflatum, priore tenuissima ac brevissima, altera longiore basique dilatata, tertiaque extrema, quae in apices tres longissimos excurrit ossique styloideo respondet, quo apparatus omnis crano adnectitur, ita ut facili negotio quoque in hoc cornu tres distinguantur laminae piscini operculi. Alterum deinde cornu e duabus formatur partibus, multoque brevius est; at quod eidem postpositum deprehenditur tertium, illius instar e corporis hyoidei productione obortum, totidem etiam partibus conflatum, cum postremo cornu Hypochthonis conferendum est, unde ejus instar arcum quodammodo branchiale offert rudimentarium. Intricata sane, tamen cum Lacertarum potissimum et Avium conformatio conferenda est fabrica sterni Cheloniorum, testam eorum pectoralem constituentis. Distinguitur primum corpus sterni medium, postice acuminatum, eique utrinque anteposita clavicula, qualis etiam apud Lacertas obvenit; postpositae autem illi tres utrinque laminae osseae, certe cum dilatatis costis conferendae, e totidem arcibus vertebralibus mutatis obortis, quae cum iisdem sterni Avium partibus apte congruunt. Cartilaginea idcirco Lacertarum expansio sternalis in Testudinibus laminas gignit osseas dilatatas, quae costas revocant, invicemque junctae testam pectoralem coëfficiunt. Ceteroquin os hyoideum Testudinis, jam intimore cum larynge nexu excellens, lato exstruitur corpore, quod tracheam exci-

pit, foveaeque fenestratae mediae laryngem impositum habet; anteriora versus in apicem, linguae substratum, et utrinque in corniculum excurrit, ab initio cartilagineum, quaelibet cunque cornuum antidorum rudimenta, extrema vestigia opercularium laminarum piscinarum; iisdem vero postposita cornua longissima, in Testudine intermedia, priora jam in Mammalibus aliis dicenda, multo maturius quam reliqua osseam induunt indolem, sibique ossiculum exiguum impositum gerunt, quod ligamento suspensorio circumdatum, id ossi mastoideo figit, uti solet idem cornu in Piscibus; postremum denique hocce simplex multo tardius osseum fit, et e postica parte articulari hyoidei corporis oritur, ut in Ranis, Lacertis.

§. 85.

Haud minus variat cingulum osseum pedum posteriorum; pelvis ossa aut nulla exstant in ichthyoides Batrachiis, aut cartilaginea omnino manent in reliquis; in Ranis fere semper invicem coalescunt, ita ut ossa pubis et ischii osseum discum verticalem componant, qui, fovea articulari pro femore excipiendo utrinque instructus, sursum et anteriora versus in longissima ossa ileum plana et superne acuminata excurrit vertebramque coccygeam longissimam inter se excipiens crassiori processui transverso sacralis vertebrae ab utroque latere figitur. Ex Ophidiosauriis vix ulla pelvis rudimenta notabiliora concessa sunt Serpentibus, cingulo quoque pectorali cum pedibus anticis plane orbatis, pedumque posticorum rudimenta exigua eorum non cum columna vertebrali, sed Piscium exemplo cum carnis junguntur. Jam vero in Lacertis serpentiformibus, ut in Pseudopode, ossicula femorum brevissima propendent a latis pubis ossibus elongatis, in Angue aequae excultis. Genuinarum deiude Lacertarum cinguli ossa pubis et ischii cum illis ileum juncta quidem, at suturis ubique praeviis apertius distinguuntur, ita ut a fovea articulari, tribus illis ossibus efformata, femoris capitulum excipiatur; quo ossa ischii medio connivent,

inque apicem anteriora versus excurrunt, symphysis ossium pubis accedunt, amplio hiatu, obturatorii foraminis loco, inter ossa illa utrinque remanente. Pelvis ossa Cheloniorum eodem omnino modo, quo scapulae singulae partes, disposita intusque abscondita sunt, a pectorali testa, ad abdomen usque descendente, conlecta; unde praeprimis utriusque cinguli ossei affinitas patet; constructio itaque et dispositio singulorum pelvis ossium eadem, quales supra apud scapulam expositae.

§. 86.

Cranii denique ossa Amphibiorum eo potissimum insigniuntur, quod maturius apud ea coalescant, nullibi obviis suturis, quae contra in aliis, ut Crocodilis, nunquam disparent; eoque praeterea, quod illius cavum omnino repleatur encephalo. Celeroquin cui generi longissima excollitur cauda, minus cranium enascitur, contra, quorum cauda minor est aut nulla, ut in Rana, ossa cranii exsuperant. In universi numerus ossium cranii Amphibiorum multo est minor, quam in Piscibus, quo fit, ut saepius alia cranii ossa in iis plane desiderentur. Cranii autem vertebrae sequentibus componuntur ossibus, scilicet primae *acusticae* vertebrae corpus (*Tab. I. fig. VII. IX. a.*) efformatur basi ossis occipitis, passim deficiente, Ranarum exemplo, inque Testudine Lacertaque in simplicem condylum excurrente, pro vertebra priore collibidem excipienda, ope ligamenti ossis odontoidei; arcus deinde duplex (*I. c. fig. V—IX, b. b.*) plurimum maximus, ut in Rana, ab utraque ossis occipitis parte laterali construitur; in Testudine plura in utroque foramina nervorum exeundorum notantur, quorum maximum versus os petrosum (*ibid. IX. ξ.*) positum, vagum nervum et accessorium educit, minora vero duo alia, foramina occipitali magno finitima, duplarem ramum nervi hypoglossi emittunt. Processus denique spinosus (*ibid. fig. VIII. c.*) hujus vertebrae lamina ossis occipitis superiore exstruitur, quae raro, quod Ranae monstrant, non evol-

vitur, frequentius minus conspicua est, ita ut in majoribus Lacertis, Psammosauri instar, sub osse parietali tectiformi abscondita lateat; in nostratis vero minor manet, tenuis laminae instar; in Cheloniis denique in altam saepe cristam postice conversam adscendit; Serpentes totum hoc os tenue et ubique declive habent.

§. 87.

Porro secundae *vertebrae gustatoriae* basis (*ibid. fig. VI, VII, IX, d.*) ab ossis sphenoidei corpore, aequabili plurimum in omnibus ratione exstruitur, solis Serpentibus exceptis; excurrit id utrinque in laterales processus apicem versus sensim latores tumidosque, versus anteriores in acuminatam saepe spinam longiorem, a corpore tamen non sejunctam; idque in Psammosauro in altitudine quadrangulare est ac quatuor insuper foraminibus pertusum, quae duplia in Testudine apparent, nervisque sexti paris educendis inserviunt, Arcus dein conflantur processu utroque pterygoideo, (*ibid. fig. V—IX, η.*) in Amphibiis plurimum extensitate conspicuo, ita ut saepe ab invicem uterque remotissimus, ossibus faciei obfirmandis inserviat; raro dein, quod Serpentes ostendunt, Piscium exemplo, a connexu cum ossibus calvariae decidunt, mobilique articulo, intercedente osse pterygoideo (*ibid. fig. VII, 3.*) maxillae superiori inhaerent. Quod idem fere quoque in Ranis observatur, quorum processus pterygoideus triquierter esse solet, inque tres excurrit processus, antico scilicet illorum et postico longiore, intermedioque breviore, quocum lateraliter processui corporis ossis sphenoidei incubit, dum posterior processus articuli ossis temporum (*ibid. fig. V, β.*) maxillaque inferiore; anticus vero versus superioremaxillam ad os usque pterygoideum, huicce ibidem fixum, descendit. Serpentium deinde processus pterygoidei intime plerumque rectaque linea cum osse junguntur pterygoideo. Majorum vero Lacertarum processus illi longissimi, versus posteriora articulari pro-

cessui ossis temporum oppositoque latere interno corpori ossis sphenoidei adcreti haerent, dum anteriora versus dilatati ad exteriora cum osse pterygoideo, (*ibid.* *fig.* VIII, 3.) versus interiora ossi palatino (*ibid.* 2.) incumbunt. Uterque his in generibus latissimo hiatu ab invicem distat, mollioribus itaque partibus ibidein tantummodo clausus. In Testudine autem ambo denuo junguntur, corpore ossis sphenoidei versus posteriora ab iisdem excepto, ita ut hoc pacto basis cranii ibidem claudatur. Processus denique spinosus hujus cranii vertebrae amplio utroque osse construitur parietali, (*ibid. fig.* V, VII, VIII, g.) invicem plerumque concreto, aut simplice plurimum, medioque foramine perluso, Psammosauri exemplo, cuius parietalia antice dilatata laminam sistunt osseam, inter os jugale medium (*ibid. fig.* VIII. α'') et frontalia (*ibid.* kk.) expansam, quae postice vero tecti instar supra os occipitis collocata, in duos abscedit processus laterales, in posteriora vergentes. In Testudine denique maximam cranii partem a superiore claudunt medioque in cristam elevantur, quae in congenerem altiorem ossis occipitis excurrit. Batrachiorum vero, ut Ranarum, ossa parietalia plerumque cum frontalibus juncta, eadem itaque ossa, Serpentium exemplo, constituunt. In aliis denique, ut Lacertis genuinis, ossa praeterea interparietalia proveniunt exulta, quae inter utrumque parietale ad latus deppressa, in supremis Avium Mammaliumque ordinibus magis magisque evolvuntur.

§. 88.

Jam vero tertiae vertebrae *ophthalmicae* corpus e productione rostri sphenoidei petenda ab omnibus fere Amphibiis alienum videtur, nisi productio sphenoideal is Ranarum, (l. c. *fig.* VI. h.) ab ossis hujus corpore, ju niore fortasse aetate, dirempta, huc spectaret. Arcus vero ejusdem vertebrae alis minoribus ossis sphenoidei componuntur, ita ut eadem, a Ranis quoque alienae, in aliis sint distinctissimae, Testudinum exemplo, (apud

Boj. l. c. *fig.* 195. lit. r.) quibus utrinque laminae duae tenues inter processus pterygoideos ossaque parietalia ibidem devexissima obveniunt; in Psammosauro dein (*tab. I. fig. VIII. i.*) aliisque *Lacertis* columellam referunt sursum adscendentem, quae simili omnino modo processui pterygoideo incumbit, sursumque ad ossa parietalia accedit; nulloque jure ossiculum hoc, quod ill. *Cuvier* arbitratur, pro privo est explicandum. Spinosus denique hujus vertebrae processus ossibus exstruitur frontalibus, (l. c. *fig.* V. VII. VIII. k. k.) quae elongata, at angustissima mutuoque juncta, productionem sphenoideam subitus sitam contegunt, intercedentibus scilicet ossibus ethmoideis lateralibus (*ibid. m.*); Psammosauri frontalia triangularia medioque longitudinaliter adposita, orbitas utrinque cingendo in laminam utrinque devexam teclique instar subitus ad se invicem conversam descendunt; in Serpentibus vero descendendo latius spatium includunt, postice cum productione ossis sphenoidei juncta parietem utrumque crani constituant, antice tantum majoribus foraminibus pro opticis nervis exeundis perforatum. In Testudine denique latiora quidem, at laminae eorumdem devexae minus sunt conspicuae.

§. 89.

Quartae postremo vertebrae *olfactoriae* corpus vomerem (l. c. *fig.* VIII. l.) varie in Amphibiosis confabricatum offert, plurimum tamen ab iisdem alienum, vel cartilagineum, Batrachiorum exemplo, e contra in Testudine conspicuum, quod, inter ossa ejus palatina situm, ad ethmoidea lateralia adscendit, ab antica parte ossibus intermaxillaribus, a postica vero processibus pterygoideis eidem adcretis, exceptum; in *Lacertis* denique majoribus, Psammosauri instar, eidem ab inferiore duae nectuntur conchae osseae (l. c. p. p.), quae intus cavernosae laterales ejusdem partes constituunt, sibique adcreta habent ossa palatina (l. c. *fig.* IX. 2. 2.) postposita; ipsae post ossa intermaxillaria et inter suprama-

xillaria sitae sunt. Arcus deinde hujus vertebrae componunt ossa ethmoidea lateralia (*ibid. fig. V—VIII.* m.), quae in aliis exultissima foramine pertusa sunt pro exeundo nervo olfactorio; saepe quoque confluunt invicem, ut in Ranis, Testudinibus, aut intercedentibus ossibus frontalibus et nasi vel maxime ab invicem distant, lamellamque lateralem ad ima producunt, Psammosauri exemplo. Spinosus denique processus hujus vertebrae constituant ossa nasi, (*ibid. o*), in Ranis magna, a Testudinibus aliisque aliena, propterea quod iidem grandiora ossa ethmoidea lateralia eorum locum tenent; apud Lacertas passini ab invicem remotissime distant, vel minora manent, raro, Psammosauri exemplo, invicem confluunt unamque laminam osseam elongatam componunt; in Serpentibus semper sejuncta sunt.

§. 90.

Jam vero *pedes capitales* e maxilla cum superiore, tum inferiore componuntur, quarum illa, raro divisa, ex utroque osse supranaxillari *ibid. fig. V—IX.* 4. 4.) utrumque os intermaxillare (*ibid. 1. 1.*) excidente, et accessoriis praeterea ossibus palatinis (*ibid. 2. 2.*) et pterygoideis (*ibid. 3. 3.*) cum processibus homonymis, (*ibid. η. η.*) conflatur, omnibus potissimum in Amphibiis piscinam conformatiōnēm prodeuntibus, plerumque dentigeris; inferior quoque maxilla distinctissima passim in totidem sex dirimitur ossa (*ibid. fig. IX.* 5. 6. 7. 8. 9. 10.), proxime invicem juncta, quum e contra illa, quae ad superiorem maxillam faciunt, jam ab ea sejuncta et dislocata, priva ossa componant. Intermaxillaria itaque ossa Amphibiorum plurimum majora dentibusque pluribus armata, passim in Sirene et Hypochthonie ita praevalent prae reliquis, ut maxilla vel non cognoscatur, ut in hoc, vel rudimentaria tantummodo et edentula ossiculi exigui instar, eidem appensa sit, ut in illo, quare iidem Pisces complures, ut Siluros, accedunt; intermaxillaria Hypochthonis ossa, dentibus numerosis armata,

omnem rostri apicem auferunt, sibique a posteriore appensa gerunt ossa palatina, quae similibus dentibus in serie longitudinali instructa, omnem occupant marginem, inde ab apice ad processus usque pterygoideos plerumque edentulos aut rarioribus dentibus armatos. Alia dispositio in Ranis obvenit; ossa scilicet intermaxillaria certe exulta processuque supremo ad os nasi adscendente notata, evolutione tamen maxime cedunt utriusque parti maxillae superioris, eadem multo longiori, ejusque instar numerosis dentibus scabrida; quibus dein postposita sunt palatina oblongo-quadrata, postico margine passim dentigera, quae, sub ossibus nasi collocata, ab intermaxillaribus dirempta manent. Ad haecce vero a posteriore acoedunt ossa duo pterygoidea (*ibid. VI. 3. 3.*) edentula, a superiore maxilla transversim ad anticam usque sphenoidei rostri partem pertingentia, ita ut ab inferiore et anteriore orbitam claudant sibique foramina in nares ducentia anteposita habeant. Inferior denique maxilla ichthyoideorum potissimum Batrachiorum latior est superiore, modo dentigera, modo reliquorum edentula, quatuor plurimum aut duabus tantummodo partibus exstructa.

§. 91.

Extrema Ophidiosauriorum genera, Serpentes, cum Piscibus haud uno respectu connati, ossa intermaxillaria simplicia semper et edentula gerunt; longiora dein supramaxillaria ossa apud non venenatos Serpentes numerosis dentibus, posterioribus semper longioribus et uncinatis armata, venenatis autem sola rudimentaria adsunt supramaxillaria, quae, incrassatae columellae instar efformata, simplicem compluresve dentes maiores perforatos gerunt, superneque lateralibus ossibus ethmoideis, inferne vero versusque posteriora ossibus pterygoideis edentulis incumbunt. At utriusque generis serpentini ossa palatina processusque pterygoidei, recta linea dispositi, numerosis excellunt dentibus, medioque hiatu ampio ab invicem distant; postremi hi ad processum articularem ossis temporum decurrent, ibi-

demque ad extremam maxillae inferioris partem, mobilis itaque junctura, figuntur. Lacertarum deinde utraque maxilla cum fabrica modo descripta simillima; desiderantur tamen deies fere omnes in palatinis ossibus et processibus pterygoideis, nisi Iguanae illos dentigeros excipiamus; e contra intermaxillaria ossa, raro simplicia, Psammosauri exemplo, et supramaxillaria dentibus numerosis horrent, in aliis simpliciter adglutinatis, in aliis, Crocodili instar, jam incuneatis. Inter utrumque os intermaxillare et supramaxillare foramen incisivum (*ibid. fig. VIII. 5*) hiat; Crocodili vero maxilla superior utrinque dirempta est, Piscium exemplo, ita ut anterior pars quatuor dentes, posterior multo longior undecim figat. Ossa deinde palatina Psammosauri, inter pterygoideos processus longissimos conchasque natum incuneata, ab exteriore margini maxillae superioris incumbunt loco eo, quo pterygoidea ossa versus posteriore ab iis disposita sunt, ita ut ante illa et post eadem duo conspiciantur foramina maxima, quorum anticum ad nares, posticum vero ad orbitam dicit. Maxilla denique inferior Lacertarum majorum, ut Psammosauri, Crocodili, e sex distinctis construitur partibus, antica scilicet (*ibid. fig. X. 5.*) cum congenere conjuncta, alveolari, dentigera, operculari dein, (*ibid. 8.*), quae internam laminam osseam, veluti externam illa efformat, eamque ab interiore postico contegit; inferiorem porro posticam partem tenet os angulare (*ibid. 7.*), cui vero condyloideum (*ibid. 6.*) alterum incumbit, quod articularem partem hujus maxillae cum superiore format ideoque posticam partem tenet; interque hancce et alveolare tenue os supraangulare vel coronale, (*ibid. 9*) numeratur, veluti inter operculare et angulare aliud complementare (*ibid. 10.*), cui utriusque praeprimis postpositum est maximum foramen, quod maxillam inter articularem, alveolarem et supraangularē partem perforat; minusque alterum exstat in osse angulari versus anteriora, ubi operculari conterminat. Chelonii demum diversa omnino alia conformatio-

cellunt, utraque scilicet maxilla edentula invicemque consimili, superiore simplice ossa intermaxillaria matruis iam cum eadem coalita includente, inferiore vero eundem fere ossium numerum, quem modo enumeravimus, ostendente.

§. 92.

Porro duplex *cingulum osseum*, quo utraque maxilla capitalibus vertebris adnectitur, compluribus exstruitur ossibus, quae tamen cum minore, quam in Piscibus numero, tum intimo cum illis nexus obveniunt. Ossis scilicet *jugalis* partes singulae, bulbum oculi in orbita figentes, cum superiore maxilla in infimo ordine ichthyoidiorum Batrachiorum plane desiderantur, nec nisi in Ranis et id genus bestiis sub forma exiguarum deprehenduntur ossiculorum, (*ibid. fig. V. α.*) a postico loco superiori maxillae adhaerentium, quorum itaque adminiculo eadem articulari processui ossis temporum figitur. Inferior deinde maxilla unico osse cylindraceo, certe majore adjuvante, nempe processu articulari (*ibid. fig. V—VI. β.*) ossis temporum, cum ossibus parietalibus vel petroso adhaeret, Sirenis et Hypochonis exemplo. Ranarum processus ille temporalis fere triangularis est, uno apice utramque maxillam excipiente, altero anteriora versus ad pterygoideum processum spectante orbitaeque marginem lateralem definito, tertioque cum petroso (*ibid. ξ.*) coniuncto; quo denique locorum membranam tympani sustinet, excipit quoque ossiculum auditus, columellae alicujus instar efformatum, fenestraque ovali ossis petrosi infixum. In Serpentibus dein, venenatis praesertim, a quibus superioris maxillae evolutio fere aliena est, nullum etiam ejusdem cingulum osseum emergit, at inferior perquam mobili nexu cum cranio ita jungitur, ut longissimus processus articularis ossis temporum (*ibid. fig. VII. β.*) omnino columellaris eandem excipiat ipseque hic ossi mastoideo (*ibid. ε.*) similiter fere elongato, horizontaliter tamen cum

parietali adhaerente, incumbat, quo quidem fit, ut extraneo hoc cingulo, a quo maxilla inferior mobili junctura propendet, rictus mirum in modum dilatari possit, extrema quoque parte antica hujus maxillae non coalita.

§. 93.

Magno itaque hiatu Lacertae propter evolutissimam utriusque cinguli fabricam a reliquis removentur Amphibiis; nam superioris maxillae illud e pluribus exstruitur ossibus, quorum infimum maximumque (*ibid. fig. VIII, α''*), sub orbita collocatum, semicirculare est ac tenue, ossique pterygoideo incumbit simulque extremae maxillae superiori connectitur, et anticum os jugale s. lacrymale (*ibid. α'*) excipit, cui demum superimpositum est supraorbitale (*ibid. α*), quod lata basi incipiens, posteriora versus in elongatum processum excurrit, cumque squama supraorbitali Piscium omnino conferendum est, veluti horum lacrymale (*ibid. fig. I. α'*) similem fere squamatam maximam refert. Internodium deinde os jugale (*ibid. α'''*) multangulare duobus processibus versus interiora os frontis et parietale amplectitur, tertioque multo longiore, versus posteriora producto, os excipit jugale posticum tenuissimum, (*ibid. α'''*) ad ima conversum, ubi articulari quoque processui ossis temporum incumbit, osse mastoideo eidem ab interiore accidente. Integrum illud circa oculum cingulum, ex osse supraorbitali, lacrymali, infimo dein medioque jugali obortum, annulum osseum piscini oculi complet, propter inferiorem tamen generis hujus conformatiōnē in multo plures squamas divisum, quum posticum os jugale Piscium eadem utplurimum forma, quam modo apud Amphibia exposuimus, excellat. Inferior denique Lacertarum maxilla simili fere validoque cingulo gaudet; haec enim excipitur ab articulari processu ossis temporum valido fereque quadrato (*ibid. β*) cui os mastoideum (*ibid. fig. VIII. ε*) incumbit membranaque tympani adhaeret cum columella (*ibid. q*), auditus ossiculo illo, e fenestra ovali egresso. Haud unico denique re-

spectu utrumque Testudinis cingulum ab illo supra exposito differt, planeque cum cranii ossibus cohaeret; jugale enim illud e tribus ossibus validis (*Bojan.* l. c. fig. 192 i. k. l.) latisque, in triangula invicem adpositis, hoc alterum, quo inferior maxilla crano adnectitur, e validissimo extruitur processu articulari ossis temporum (*ibid. g.*), qui a mastoideo osse supraposito tertioque illo jugali ex parte absconditus, membranam tympani et ossiculum auditus excipit, e fenestra labyrinthi propendens.

§. 94.

Ipsorum dein *musculorum* dispositio haud minus singulos Amphibiorum ordines insignit, ita ut vel maxime ab invicem discrepent; in universum quidem propter minimam principii fibrosi copiam fibrae muscularares minime rubent, at omnibus irritabilitas muscularis post mortem diutius persistit, propterea quod musculi minus pendent a commercio totius systematis nervosi aliorumque organorum. Fibrae dein muscularares rudiores certe sunt et crassiores, quam in supremis animalibus, at jam magis compositi adparent musculi, quam iidem complurium Piscium, quod de pedum illis multo magis certe evolutis bene valet. Major nihilominus quoad muscularum conformatiōnēm cum Piscibus affinitas in ichthyoideis Batrachiis obvenit, in quibus simile omnino stratum musculosum longitudinale inde a capite ad extremam usque caudam, cum in superiore dorsi, tum in caudae parte inferiore decurrit; tendineae quoque laminae, quae fibras illas varie decussant, easdem in segmenta dirimunt numerosa. In Ranis vero aliisque ecaudatis superiores dorsi musculi multo distinctius dirempti apparent ab inferioribus abdominalibus. Serpentium dein musculi trunci validissimi, prae reliquis passim omnino absentibus exculti, eo imprimis insigniuntur, quod tendines longitudine sua praevalent, nec ullis in aliis animalibus tam exculti sunt. *Lacertæ* denuo

musculis, caput caudamque ministrantibus, perquam conspicuis, minore tamen robore pectoralium illorum et abdominalium notantur; ac veluti in Testudinibus captales potissimum et collares musculi, sic in Lacertis caudales praeprimis excultissimi sunt, recendentibus igitur plus minusve illis trunci. Testudinum quoque musculi extranea omnino dispositione excellunt, nec ulli tamen desiderantur; dorsales quidem, pectorales et abdominales multo minus sunt exculti, quam in Batrachiis, at collares eo magis conspicui, ita ut iidem prae reliquis maximi sint; eorumque strata complura, quae distinctos musculos componunt, distinguuntur, iisque caudales accedunt, violentia et complicatione admodum notabiles.

§. 95.

Pedum denique musculi Amphibiorum admodum variant; veluti enim aliis, ut Serpentibus, iidem cum ipsis pedibus desunt, aut soli scapulares notantur, sic aliorum, ut Batrachiorum illi, minus exculti, Lacertarum vero et Testudinum evolutissimi sunt. Siren et Hypothethon e Batrachiis fabrica simplicissima excellunt; ecaudatis aliis numerus scapularium musculorum pedumque ipsorum multoties augetur; in Testudinibus complicatus musculorum apparatus circa anticos pedes eorumque cingulum enascitur propter perversum pectoralis cinguli situm. Lacertae vero fere omnes musculos, quibus Mammalia gaudent, ibidem manifestant. Antibrachio Batrachiorum complures flexores unusque extensor inhaerent, eorumque musculi carpi et metacarpi, nec non digitorum multo robustiores sunt, novisque aliis fasciculis superadduntur, a caudatis plurimum Batrachiis alienis. Quae musculos pedum rudimentariorum Serpentium spectant, eorundem nonnulli jam cum ipsis ossibus deteguntur apud Boam, Pythonem, Tortricem, Amphisbaenam, quarum fere omnium musculi elongati et approximatissimi ossa illa contegunt. Ceterum in ichthy-

oideis Batrachiis eadem simplicissima dispositio tum pelvis, tum pedum muscularum obvenit, nam singuli musculares fasciculi vix ab invicem sejungendi. Magis complicata earundem partium conformatio emergit in caudalis, quorum crurales musculi robustissimi sunt. Neque etiam in Testudinibus iidem musculi, licet minus evoluti, desiderantur. Universo hoc muscularum apparatu motus saepe velocissimi Amphibiorum perficiuntur; alia nataut dexterime, adjuta tum pulmonum compressione aut inflatione, tum caudae motu lateraliter continuo, peduunque, tanquam remorum, adminiculo; inde pedes etiam caudaque membrana natatoria excellunt. Natatus Serpentium eodem fere, quo Pisces utuntur, modo perficitur, motu scilicet vario laterali, dum ipsum corpus cellulosis pulmonibus, ceu vesica natatoria, in aqua sustinent. Repunt deinde Serpentes corpore mox coactato, motuque lateraliter hinc inde converso, postico deinde corpore affixo, anticam illam corporis partem promovendo. Qui motus si repenter fiunt, saltus prodit. Reliquis vero Amphibiis, Lacertis, quatuor adsunt pedes exultissimi, quibus celerrimos motus perficiunt.

§. 96.

De organis sensibilitatis.

Siquidem in infirmis Batrachiis ima systematis nervosi sensuumque organorum conformatio obvenit, in supremas tamen Lacertas Testudinesque exultissima eadem competit, ita ut haud uno respectu avicularem accedit. *Medulla spinalis* Batrachiorum, Piscium exemplo, omnes percurrit vertebras dorsi caudaeque, quod Triton arguit; in Rana filum ejus postremum jam in osse sacro terminatur propterque brevitatem crassissima adparet medulla spinalis, cum piscina simillima; recedit quoque encephali moles. Longissima deinde ac insimul crassa medulla spinalis reliquis fere omnibus inhaeret Amphibiis, quibus ceteroquin ad originem nervorum pedum illa tumida exhibetur. Testudinis spinalis medulla vel

maxime intumescit prope cerebelli ad quartum ventriculum originem; in colli dein regione gracilescens, mox a sexto ad nonum usque nervum cervicalem denuo intumescit, dehinc medium versus dorsi regionem iterum attenuatur, denuoque ad extremum dorsum crassior, ac caudam versus paullatim primum, dein multo rapidius decrescit. Notatur deinde duplice sulco, quorum inferior multo est profundior superiore, ad medium medullae canalem dehiscente. Spinalium *nervorum*, gangliosis radibus obortorum, numerantur in Testudine novem utrinque cervicales, dorsales decem, sacrales duo, coccygei denique ad extremam usque caudam triginta quatuor, semper graciliores; cervicales utrinque nervi, a sexto ad nonum usque, ad plexum brachialem, ultimi vero dorsales et sacrales ad sacralem illum et ischiadicum faciunt. Amphibiorum deinde *encephalum* volumine plurimum medullae spinali longe cedit, singulasque partes una linea invicem dispositas continet, non nisi ac Pisces, ad auctis tamen paullatim cerebri hemisphaeriis. Ex hisce anteriora versus crassi nascuntur nervi olfactorii, illorumque cavum laterale corpus striatum tenet; bigemina ganglia, loco corporum quadrigeminorum, intus cava, opticos nervos demittunt, et sub iis aquaeductus Sylvii ad quartum dicit cavum cerebelli. Testudinis hemisphaeria cerebri majora, intus cavo utrinque exarata, crura cerebri, quae in corpus striatum excurrunt, manifestant; corpus bigeminum orbiculare intusque cavum volumine parum superat cerebellum, cui tegmen vasculosum, quo cavum quartum ibidem clauditur, postpositum est. Inter extremum hemisphaerium utrumque et corpus bigeminum eminet superne glandula pinealis ovalis, at in basi encephali retro nervorum opticorum commissuram tuber cinereum teres seu infundibulum, eique postposita est hypophysis seu glandula pituitaria parum major pineali. Celeroquin omnes gyri ab hemisphaeriis cerebri ipsoque cerebello desunt, extus plane laevissimis.

Nervorum cerebralium duodecim paria numerantur, supremorum *Spondylozoorum* exemplo. Olfactorius itaque nervus continuat hemisphaeria cerebri, dum in nares proficiscitur; opticus porro, e corporibus bigeminis ortus, mox invicem cum congenere commissurae instar approximatus, demum divergens, bulbum oculi accedit; oculomotorius dein a cruribus cerebri necdum divaricatis, et patheticus, ante cerebellum, inter hoc et corpora bigemina exortus, varios, oculi paeprimis, musculos adeunt; quintus posthac seu trigeminus, a latero medullae oblongatae juxta cerebellum, nervusque abducens e media illa excurrens, easdem oculi aliasque faciei partes accedunt. Nervus deinde durus, retro trigeminum a medulla oblongata, et acousticus, retro huncce ex eadem tamen excelsiore parte ortus, in organon auditus sese conferunt. Glossopharyngeus tandem, aliquo intervallo retro acusticum e radice paullo divisa mox in tenue filum conflatus, et vagus, retro huncce ex oblongatae medullae inferiore parte egressus, convergentibus pluribus radicibus, e crano emergunt, comite eorumdem nervoso accessorio Willisii, qui numerosis radiculis inde a medullae spinalis fasciculis superioribus oritur vagumque petit; a quo denique remotus, ab extrema medulla oblongata posteriore et inferiore sub postremo illo discedens, prodit nervus hypoglossus, qui tribus plurimum radicum fasciculis egressus, ad linguae apparatus musculosum cum glossopharyngeo tendit. *Nervus* dein *sympathicus maximus* jam amplius emergit, Serpentibus tamen, rudimentario eodem instructis, exceptis; oritur enim post cranium duplice radice, intercedentibus scilicet compluribus nervis cerebralibus, nervo nimirum vidiano, e quinto pari egresso, duro dein et glossopharyngeo; nervus dehinc vagus inde a crano ad thoracem usque nervi sympathici comes evadit, nervusque hypoglossus, e crano emergens sympathico im-

positus adparet. Ille mox pectoris accedens abdominisque cavitatem, plexum conficit coeliacum, permultis gangliis exstructum, ultimoque extremo loco plexum renale, aliosve aut aortam varie irretientes, arteriaeque hypogastriacae comites una cum sacrali coëfficit, et insuper in communione versatur saepius strictiore cum cervicalibus gangliis, dorsalibus et sacralibus, unde gravissimus ejus nexus universus prodit.

§. 98.

Absconditissimus omnium *sensuum* organon *auditus* in Amphibiis altiore certe, quam in Piscibus, fabrica excellit, novis scilicet accendentibus quibusdam partibus. Jam membrana tympani, tendineo annulo expansa, ab ossis temporum processu articulari sustinetur, dum oblique ab interiore ad exteriora descendit; eique incumbit primum apud Amphibia evolutum simulque simplicissimum ossiculum auditus, stapedis instar, simplicem columellam referentis, quae basi quidquam crassiore et excavata ad internam tympani membranae superficiem, intercedente cartilagine, affigitur, alteraque parte extrema fenestrae vestibuli seu ovali, operculo cartilagineo occlusae, incumbit. Haecce in saccum vestibuli ducit, qui sub latiore alveo propensus, massam cretaceam fluido cuidam innatantem includit. Medium vero alveum accedunt canales tres semicirculares, anterior scilicet et posterior invicem connexi, ac horizontalis seorsum situs, qui tamen in similem, ac illi ampullam intumescens, cum iisdem communem labyrinthi alveum intrat. Acusticus nervus ad apparatus huncce accedens, in plures abscedit surculos, qui sacco vestibuli vel ampullulis canalium semicircularium traditi, penicillorum instar sparguntur ibidem intraque harum omnium partium membranam in pulpam mutantur, faciali tamen nervo chordaque tympani nedium evolutis; tuba deinde Eustachiana brevis est et lata; inque Testudine labyrinthus lato orificio excurrit in cranii cavitatem, et

tuba longior in fauces dicit. Crocodilo denique jam cochleae adest rudimentum, septo longitudinali in duos meatus divisae, quorum alter in vestibulum, alter vero, intercedente fenestra ovali, in tympani descendit cavitatem; ipsius quoque externae auris quodlibetunque rudimentum eidem enascitur. *Oculi* deinde bulbus, in orbita parum clausa, vel superne, vel ab utroque capit is latere situs, sexque musculis infixus, dum alii quatuor opticum nervum amplectuntur, mobilibus jam palpebris notatur, tertia paeprimis seu nictante membrana motu conspicuo volumineque notabili; iris minus est mobilis; processus ciliares aliorum conspicui, aliorum, ut Batrachiorum inferiorum minus exculti; conjunctiva oculi Serpentium, quae universa corporis tegumenta continuat, insimul cum iis mutata, abscedit. Testudini duae proveniunt glandulae lacrymales; et sub scleroticae margine antico annulus latitat osseus, aviculari simillimus, laminis efformatus compluribus. Quo cornea pellucida anticum oculi bulbum occludit, interiora versus camera oculi adparet antica, posteriore nedum exculta. Chorioidea denique tunica, retinam contegens, a sclerotica versus posteriora hiatu dirempta, sibi postpositum ostendit pigmentum nigrum cum vasis floccosis; anteriora versus iridem gerit appensam inque corpus ciliare excurrit exultissimum lentemque cingit.

§. 99.

Porro *olfactus* organon vario Amphibiorum generi varie excultum est; in ichthyoideis enim nares exiguae et angustae utrinque ad marginem maxillae superioris prodeunt, sola itaque labia penetrantes, quum in Serpentibus jam ossa faciei percurrent. Lacertarum meatus narium longissimi, ad extremam maxillam superiorem posteriora versus invicem excurrunt, distictis conchis seu turbinatis ossiculis sat amplis et cavernosis iisdem infrappositis. Testudinum denique septum narium cartilagineum jam utrinque in laminam abit, quae cayum

narium obducit, at inter utramque partem nervi decur-
runt olfactorii, dum posteriora versus nares lato hiatu
duplice, invicem approximato, choanas itaque effor-
mante, in fauces excurrunt. *Gustatus* porro lingua multo
carnosiore, quam in Piscibus, excellit, bifida plerumque
et vermiculari, quali gaudent Serpentes, in quibus a
vagina conditur, exinde emissibilis; apud Bufones po-
stice libera indeque quoque ejaculatoria est; in aliis ce-
terum lata est et carnosa, qualis in Testudine, licet minor,
medioque sulco in longitudinem divisa, nec nisi apice
raris papillis et minutissimis parum exasperata, eaque
nervo hypoglosso ramoque linguali glossopharyngei,
musculos numerosos ejusdem accendentibus, varie mini-
stratur; subjacet eidem glandula sublingualis. Tuber-
culum quoque palatinum, vasis nervisque provisum,
intra palati membranam latitat, mollioreque massa ex-
structum, medio loco choanis suppositum est partem
que constituit ambiguam, quae ad olfactum gustatumve
accessorium facere videtur. Crocodili lingua maxima
quidem, at plane immobilis, omne fere interstitium inter
utriusque maxillae superioris arcum occupat, crassaque
cutis, gustando parum apta, eandem omnino contegit.
Tactus postremo organon, minime certe excultum, in
rostri apię digitorumve extremis partibus residere vi-
detur; ceteroquin toti corpori inhaeret sentiendi facultas,
eorum imprimis generum, quorum corpus, Batrachio-
rum instar, nudum est. Reliquis squamae sunt conces-
sae, ut Serpentibus, Lacertis, scutave, ut Crocodilo;
illae e reti mucoso, piscinarum squamarum instar, ob-
ortae, et coloratae quoque adparent epidermideque
conectae; cutis Serpentium squamosa quotannis exuitur,
cum nova scilicet alia commutanda.

§. 100.

De organis reproductionis.

Digestionis organa Amphibiorum plurimum exclu-
tissima; propterque *dentes* numerosos et venenatos vis

10*

digerendi conspicua in omnia fere competit. Insimis quidem, ut *Batrachius*, passim dentes denegantur, ut Bufonibus, Ranis, quibus tamen aspredo maxillae utriusque aut genuini dentes palatini nennunquam distinctissimi obveniunt; reliquis, praecipue ichthyoideis, numerosi dentes inhaerent. Maxime excellunt Serpentes iisdem saepe majoribus, apud alias singulis, venenatis, medioque canali perforatis, quo *venenum* e glandula priva, cum salivali certe conferenda, distillat in vulnus; rariores alii, ut *Dipsas*, *Homalopsis* e numerosis dentibus supramaxillaribus posticum longiorem gerunt, fissura notatum ac glandula eidem superstrata, ita ut exiguo canali intercedente *venenum* fortasse aliquod ex eadem destillet; qui vero vehementiore veneno excellunt, ut *Trigonocephali*, *Crotali*, his dentes adsunt maxillares solitarii, unus plerumque vel duo tresve longiores, perforati, in brevissima maxilla superiore inserti, praeter seriem dentium palatinorum, omnibus fere Serpentibus communem. Non venenatis salivalis glandula maxillaris elongata basin dentium complurium utriusque maxillae cingit, privo ductu salivali supra quemlibet dentem emergente. Hujus glandulae natura omnino granosa est, quam illa, quae *venenum* secernit, major sit multisque cellulis stipata, pro secernendo veneno; musculus validus eandem ita cingit, ut, hoc demum scisso, illa adpareat; in venenatis Serpentibus glandula illa supramaxillaris exigua manet; eaque excepta omnibus quoque lacrymalis glandula et sublingualis concessae sunt. *Lacertis* plurimum soli dentes maxillares, raro, *Iguanae* exemplo, palatini proveniunt; *Testudinibus* omnino nulli adsunt, ita ut maxillae corneae edentulae sint et acuminatae, avicularium instar. *Tractus Amphibiorum intestinalis*, genuinis villis ubique destitutus, brevitate plerumque notabilis; oesophagus mox in simplicissimum excurrit ventriculum, qui rarius, *Pipae* exemplo, divisus est, reliquo intestino brevissimo, tenui semper a crasso distincto. *Serpentium* oesophagus eademi fere ac ventriculus latitudine excellit; *Lacerta-*

rum tractus intestinalis vix longitudinem corporis superat; ventriculus plurimum magnus, orbicularis et muscularis, at digestio lente procedit, ita ut Alligatores, Pythones post plures demum dies novo cibo utantur. Testudinum oesophagus sensim coarctatus plicis numerosis excellit longitudinalibus, inque latiore transit ventriculum, qui sulcos varios et juga habet, torisque compluribus elevatis notatur; interior duodenii tunica villosa reticularis mox cum descendente intestino in rugas anfractuosas mutatur. *Hepar*, fellea vesica instructum moleque conspicuum, succedaneum aliquod respirandi munus offert, quum multum sanguinis per id continuo agatur ejusque vegeta functione e sanguine removeantur particulae, pulmonum actione alias eiiciendae; Serpentium illud longissimum uno lobo exstruitur, Lacertarum majus et bilobum, Testudinum denique voluminosum multisque lobis divisum. *Lien* quoque et *pancreas* omnibus Amphibiis adsunt.

§. 101.

Sanguinis deinde *circuitus* organa, quae minore certe evolutione excellunt, Piscium quodammodo fabricam repetunt; sanguini enim respirandi actione non omne detrahitur principium carbonicum, propterea quod non omnis ille per pulmones agitur, indeque quoque frigidus manet; *vasa sanguifera* exigua minore ubique numero deteguntur, propterque paucam sanguinis copiam *cor* plerumque exiguum est et uniloculare; cuius dein supra sternum siti pericardioque inclusi ventriculus muscularis quidem est et elongatus, at simplex ut plurimum atrium eo multo tenuius; e corde egressus truncus arteriosus statim im duos ramos, qui oesophagum amplectuntur, dirimitur; tunc demum ad dorsum adscendentes prope vertebrales lumbales invicem junguntur, aortamque descendentem, ut in Piscibus, constituant. Ex hoc quoque arterioso annulo larvis *Batrachiorum* aliisque ichthyoideis nascuntur arteriae branchiales, ut itaque

arteriae pulmonales tanquam accessoriae sint dicendae, nec nisi aliqua tantum sanguinis massa per branchias vehatur pulmonesque. Inferior dein Amphibiorum evolutionis universalis probatur quoque eo, quod ductus arteriosus Botalli plerumque venaque umbilicalis, in supremis *Spondylozois* post partum mox obliterandi, pervi manent, sanguinemque vehere perseverant. Ceteroquin Testudinum ventriculus cordis simplex est, nec nisi in majoribus Lacertis, Crocodili exemplo, in plures abscedit cellas; atrium hisce omnibus duplex enascitur, ita ut septo transverso superne perforato utrumque invicem communicet; idem certe spatiösius est ventriculo cordis, at multo minus carnosum, eorumque sinistrum alterum excipit sanguinem e pulmonibus, dextrum vero illum e venis cavis; ille sanguis cum hoc miscetur cordisque ventriculum adit; venosus autem sanguis, per venas cavas cordi traditus, e toto corpore inferiore, pedibus posticis aliisque visceribus redux, primum in renibus circumagit et hepate, antequam in atria cordis rediturus est; praeter cavas venas hepatica atque spermatica, quae hepar quoque transit, in venosum excurrunt sinum, atriis cordis appensum, distinctisque pulsuum micationibus notabilem, e quo dein sanguis accedit dextrum atrium; inter utrumque duae praeviae valvulae, dum venarum pulmonalium ostium ad sinistrum atrium sine valva patet. Qua vero utrumque atrium in cordis ventriculum hiat, valvae duae validiores ad exitum cunusque adstant. Binae deinde valvulae custodiunt initium arteriae pulmonalis communis, e ventriculo cordis egressurae, aliaeque valvae originem aortae. Ut omnes vero arteriae e corde egressae et valvae fulcro communi utantur, illarumque musculo constrictori ad vasorum lumina occludenda locus adsit, quo validius figeretur, carnea cordis trabecula validissima in Testudine ossiculum continet, quod unguis instar acuminatum et inflexum arteriae aortae sinistrae basi incumbit.

Egreditur apud Testudinem e cordis ventriculo *arteria magna communis*, quae primo demittit dextrum aortae arcum, in aortam descendenter continuatum, ac deinde sinistrum, qui deorsum descendens in arteriam gastroepiploicam, coeliacam et mesentericam dirimitur ramoque communicante cum dextro arcu jungitur; porro arterias pulmonales, cum dextram, tum sinistram, e communi illa arteria orsas, et arteriam denique subclaviam utramque, in axillares continuatas, antequam carotidem demiserant. Prodit aorta descendens primum in abdominis cavo postico arteriam spermaticam supremam, dein plures suprarenales et spermaticas communes, tum iliacarum ramos maiores, posthac simplex ulterius excurrit duplumque renalem et hypogastricam demittit, tandemque desinit in medium sacralem imparem. Magna copia sanguinis per venas jugulares e capite redux utramque influit venam azygam, ad vertebrales dorsi decurrentem; veluti e postico corpore sanguis per alias venas, hypogastricam potissimum, cum azygis confluit, praetereaque iliacam intrat, quae utriusque hujus truncum continuat, moxque omnes illae, collateralibus aliis venis, ut peronaea, crurali, receptis, majorem constituant *venam umbilicalem*, quae hepar ab utroque latere accedit, et cum *vena portarum transversa* communicat. Per hepar autem decurrentis umbilicalis vena, arteriae instar ubique ramos defert in massam ejusdem, aliasque ventriculi venas, ramum praesertim, sinistro lobo ablegatum, excipit. Similes quoque alii rami e vena portarum, pro umbilicalis legitima productione habenda, accedentibus tamen venis duodenali, mesenterica et pancreaticis, in hepar ita sparguntur, ut tali modo omnes utriusque hujus venae rami extremi, hepatis massam adeundi, omnino consumantur. Vena denique spermatica majoris luminis, per hepar transitura, multas excipit hepaticas venas easque cum sui ipsius trunco, com-

muni venoso sinui tradit. Quibus scilicet omnibus patet, venam portarum non solum sanguinem ex organis chylopoeticis hepati transfundere, sed etiam umbilicales venas aliam longeque maximam copiam e pedibus posticis, tota pelvi, externis dein genitalibus, e cauda denique testaque abdominali et dorsali advehere, nec non intercedente anastomosi illa vena jugularis cum intercostalibus a capite quoque, collo ipsisque pedibus anticus aliquam sanguinis massam eidem tradi, ita ut fere omnis totius corporis sanguis, saltem maxima, prius hepati tradatur exque eo in cor redeat. Talis itaque priva conformatio, cum illa embryonum *Spondylozoorum* superiorum conferenda, aliquod certe indicat respirationis hepatis succedaneae munus. Inde quoque id, sublata quodammodo functione pulmonum in hiberno somno tardoque circuitu humorum, absvoli potest venis hepaticis, ut itaque hepar Amphibiorum significatum aliquem pulmonum assequatur, a supremis quoque *Spondylozois* non ex toto alienum.

§. 103.

Vasa denique lymphatica Amphibiorum, praesertim *Testudinis*, supremi illorum generis, summa cura arteque perscrutati, certe numerosissima, complurium arteriarum venarumque comites, ab omnibus intestinalis totius tubi partibus nascuntur inque thoracicum convenient ductum, tenuissima tunica pellucente exstructum humoreque limpido repletum. Veluti enim ipsa vasa lactea eminent lumine, numero longeque frequentissima ramorum anastomosi, sic quoque ipse ductus thoracicus spatiosestissimus est, indeque a renibus ad claviculas et jugulum usque juxta aortae truncum descendenter, quem plane contigit, porrigitur, moxque in bina crura, quae iterum tamen ad aliquam cisternam jugularem, a colli ima regione vasa lymphatica excipientem, coëunt; ille dein anteriora versus divaricatur, varios insuper recessus praeterque vasa chylifera, lymphaticorum ab

omnibus partibus accendentium frequentissimum appen-
sum habet apparatus, ac tandem emissario quodam in-
tercedente in venam subclaviam utrinque excurrit. Medio
fere loco receptaculum chyli sive recessus lateralis exci-
pit vasa lactea intestinorum, medioque ventre dextror-
sum ad coeci ultimoru[m]que tenuiu[m] intestinorum re-
gionem porrigitur; at cisternam chyli abdominalem inde
a renum regione supra intestinum rectum medio cor-
pore antrorum pergentem, vasa intrant lymphatica,
arteriae hypogastricae et iliaceae socia. Ceterum omnia
lactea vasa valvulis destituta videntur; aequa expedita
enim via per truncos ac per ramusculos injici possunt.

§. 104.

Jam vero praeter cutem, e *Batrachis* praesertim
in ecaudatis vegeto munere porisque numerosis excellen-
tem, duplex respirandi apparatus in Amphibiis obvenit,
cum *branchiae* externae, tum *pulmones* interni, acce-
dente insuper *trachea*, aërem adducente respirabilem,
qui in pulmonibus cum sanguine, ibidem circumacto,
communionem aditurus est. In simis itaque Amphibiis, ut
Sireni, *Hypochthoni*, praeter rudimentarios pulmones ex-
ternae quoque branchiae per omnem vitam vegetae con-
cessae sunt, quae, sicuti in Piscibus, cum osse hyoideo
junctae, capitique postpositae, numero tres utrinque
solent adesse, branchiarumque illarum lamellae, pisci-
narum instar approximatae, bigeminae, supremo arcui
cuilibet incident. Quorum autem sacci pulmonales sim-
plicissimi sunt omninoque membranacei, extremam usque
abdominis partem posticam pertingentes, vesicamque
aëream Piscium referunt; trachea etiam non cartilagi-
nea, sed membranacea, vixdum rudimentaria quadam
larynge notatur in Sirene. Ranis dein Tritonibusque,
solo pullorum ex ovo exclusorum statu, externae bran-
chiaie datae sunt, quae sensim delitescunt, aliqua adhuc-
dum apertura branchiali utrinque obvia, e qua aquam
projicit pullus, jam aërem spirans; tamen perfectis om-

nino Ranis regio laryngea cum osse hyoideo participat respirandi mechanismum, ita ut eadem non solum in larvis thoracem genuinum sistat, piscini illius instar, sed etiam adulto statu, eodem munere fungatur, unde quoque fit, ut desit Ranis thorax, costis exstructus, quae in arcubus branchialibus vel maxime sunt quaerendae. Ceterum membranacea trachea Batrachiorum ita brevis est, ut pulmones ipsi fere laryngi figantur, quae latior superne per rimam glottidis in cavitatem oris hiat, ejusque licet cartilagineae, at perquam mobilis adjutorio vox sonora editur a Ranis; in sola Pipa distincti annuli tracheae jam cartilagineae nascuntur, approximatissimi. In *Ophidiosauriis* omnia branchiarum vestigia ulteriora desiderantur, quamquam apud embryones Serpentium Lacertarumque similes fere fissurae branchiales tres in utroque colli latere delegantur, avicularibus simillimae, quae ab antica parte in posticam sese invicem excipiunt crassumque colli parietem perforando priorem rimam omnium latissimam offerunt. Serpentium vero pulmones longissimi sunt ac simplices ut plurimum, praeter Anguem, cui duplex est reliquarum Lacertarum instar, inque vesicam continuantur tenuissimam, interna facie omnino laevem, nullisque cellis exstructam, posteriore passim parte aliorum Serpentium distincte cellulosa; pluribus Colubris ipsum alterum evolvitur rudimentum pulmonale brevissimum. Apud Lacertas variae pulmonum formae subrepunt; aliis plures lobi pulmonum dati, ut Chamaeleoni, aliis iidem simpliciter cellulosi sunt, aliis bifurcatio bronchorum enascitur in pulmonum massa interna, ut in Crocodilo, qui omnino refert pulmonalem Mammalium conformationem. *Testudinum* denique pulmones maximi, e grandioribus cellulis conflati, quae majorum ostiorum ope in alias minores ducunt, in areolas tandem excurrentes, nec praeter cellarum illarum parietes subtilissimos ac vasculosos ullum aliud pulmonis parenchyma cognoscitur; illud rete vasculosum e duplice vasorum sanguiferorum ordine exstruitur; tra-

cheae quoque bronchi, dum per pulmones transit, iter ad extremam usque eorundem partem postremam facilis animadvertisit; ipse denique magno numero annularum cartilagineorum componitur.

§. 105.

De organis generationis.

Qui cum *generationis* organis in connexu versantur *renes*, *urinis* potissimum secernendis inserviunt; infimorum Batrachiorum illi elongati angusti, dum pelvum accedunt sensim crassiores; apud Ranas parum altius collocati minusque angusti, et invicem approximati; inque Serpentibus ex aggregatis singulis satisque alte adscendentibus renculis exstructi; Testudinum denique illi multo minores ac renibus succenturiatis adacti, superiore margine lobato notantur, imaeque pelvi inhaerentes a testiculis teguntur, indeque etiam ureteres brevissimum iter conficiunt, et ad latus epididymidis collum vesicae aggrediuntur. Serpentium contra uretes longissimi, radiculis subtilissimis e substantia renali oborti, sensim in unum canalem confluunt. Ranarum, etiam Testudinum vesicam urinariam spatiosestissimam ureteres non a summo loco, sed ab infimo, ideoque potius cloacam, una cum utroque ductu deferente, adeunt, nec idcirco nisi mediate cum illa junguntur, quae vero ex anteriore cloacae parte enascitur, sursumque adscendit. Maxima haecce vesica Ranarum saepius bicornis non solum urinas, sed etiam humorem, cutis absorptione intus exceptum, servat, projicitque, si perterritae illae fugantur. *Genitales* partes utriusque sexus distinctissimae semper obveniunt. *Testes* in omnibus Amphibiis duplices, apud Ranas granosae naturae et ovales, veneris instantis tempore vel tumidissimi; iisque duo inhaerent lobi adiposi a supremo loco, iisdem tanquam enutriendis destinati, et ab inferiore in ductus excurrunt deferentes, qui antequam cloacam intraverint, in vesicam dilatantur seminalem. Ser-

pentium dein testes elongati ductus demittunt deferentes pluries contortos, qui ambo in cloacam excurrunt, ad basin masculi genitalis duplicitis et sulcati, copulando inservientis. Tale quoque duplex genitale Lacertarum est. Testudinum denique testes efferentibus exstruuntur vasis, versus epididymidem tendentibus, modoque in eadem constituenda concurrentibus, quae vero a summo teste orsa, in ductum deferentem attenuatur, ureteri solum. Genitale Testudinis externum masculum urethram sistit, ideoque inde a vesicae urinalis collo versus ultimum ostium porrigitur, muscularis protrahentibus e cavo cloacae, quo latitat, copulae tempore, projiciendum; in media parte supera sulcatum, tendineum in infera, perquam vasculosum, molle itaque ac veluti spongiosum. Totum genitale componitur cavernosis urethrae corporis canalibus lateralibus, aliisque mediis, urethram strictius includentibus, nec itaque nisi vasorum multiplice reti; extremae autem huicce urethrae glans insidet. Canales illi cavernosi sanguine sub copula turgent mutuaque laterum appositione sulcus urethrae in verum mutatur canalem, sursum minime hiantem, ita ut hoc pacto ejaculatio seminis apte fiat.

§. 106.

Alterius sexus genitalia multiplice excellunt conformatione; in Batrachiis ecaudatis ovaria divisa sunt in globos tenuique amicta tunica, in qua ovula nascuntur, fere ut in osseis Piscibus; temporeque veneris oborta ovulorum insignis copia ovaria jam tumida valde inflat; a supremo iisdem lobi inhaerent adiposi digitali ac elongati vastisque propriis sanguiferis enutriti, e quibus fortasse idonea massa nutritiva pro ovario secernitur. Oviductus latiores multoque altiore loco, quam ovaria, fixi, prope cor hiant lato orificio, indeque variis ambagibus ad columnam vertebralem descendunt, ubi quilibet cloacam aditurus, in amplam expanditur bullam, in qua ovula saepe numerosissima accumulantur, abdomenque animalis mirum in

modum inflant; vix alio nisi attractionis enjusdam modo ovula ex ovariis in oviductum remotissimum transire valent. Quae jam extus prodeunt ova, gelatinoso quodam cinguntur indumento, hieme in oviductibus secernendo, quod in aqua mirum quidquam intemescit. Pipae ovula jam edita a maribus foeminae illinuntur dorso, cui cellulae nascentur complures, in quibus foetus primam vitam degendus est. Serpentium deinde ovaria longissima ad spinae dorsi latus utrinque disposita; oviductus ex iis prodeunt longissimi; passim in Vipera pulli pariuntur vivi, ovuli tamen tunicis integris amicti. A Testudinum ovariis duobus maximis ovula pedicellata libere propendent, quorum tunica vasculosa posthac calycem format, aviculari simillimum. Oviductus longissimi et latissimi vasculo omento figuntur; excurrit uterque in cloacam, cui duae ibidem vesicae membranaceae inhaerent, et quae parte quadam, genitali masculo persimili, exigua instruitur. Incipit autem oviductus latiore tuba, ac dein coarctatur superior ejusdem pars, rugis intus et plicis longitudinalibus copiosisque instructa; porro media pars granulosi aliquid infimaque sulcos anfractuosos continet; uterque denique oviductus in collum vesicae excurrit urinariae, aliis duabus bursis analibus contectae. Urethrae ibidem partes medio hiant, nempe sulcus ejus, cavernoso corpore exstructus, corpora dein cavernosa urethrae et extremum illud, quod aliquam clitoridis glandem efficit.

§. 107.

Ovulum Ranarum partum jam post alias horas formam mutat: superficies enim inaequalis fit sulcisque dirimitur, e medio blastodermate egressis, ita ut id in duas dividatur partes, pluribus segmentis notatas; mox tamen omnes disparent sulci, et 16 fere horas post, ovulum denuo plane laeve est. Medio deinde blastodermate, post sulcorum discessum, torus enascitur, strias primi-
tivas delineans; jam trigesima hora ad latus earum multo

latiores gignuntur lori, qui plicas primitivas seu laminae dorsales coëfficiunt, quarumque interior margo in acutam abit cristam, veluti extrema pars anterior in utroque latere in duas efformandas incisiones apertas, tanquam cellas cerebri. Post abolitam striam primitivam chorda dorsalis jam consistentior adparet. Mox orbicularem formam ovulum amittit, et sub obtuso angulo curvatur embryonis caput, caudali quoque parte deorsum inflexa; blastoderma dein sensim adactum omnem ovuli superficiem obtagit ejusque stratum internum mucosum, minus coloratum, et externum serosum obscurius nullum aliud vasculosum excipere videntur. Tertio fere die inclinant se laminae dorsales cavitatemque pro medulla spinali et encephalo cingunt, eo ipso tamen nedum obvio; jam prolongatur ovulum, magnumque caput embryonis antice a trunco limitatur, dum post cranium latus torus pro branchiis excipiendis enascitur, pelvisque vestigia obviam veniunt. Dorsales quoque laminae in parietem abeunt efformandum abdominalem; jam arcus vertebrales et post occlusas laminas illas medulla spinalis cognoscuntur. Quarto demum die ter longior est embryo, quam latior, cauda potissimum celerrime crescente. Torus, qui branchiis inservit formandis, parallelas exceptit impressiones, sensimque profundiores, quae mox quatuor fissuras, ad oesophagum usque penetrantes, efformant totidemque branchias gerunt, anteriore omnium minima. Eodem fere tempore sub branchiis torus exoritur, qui in apice catilliformem gerit foveam, qua larva potest adsugendo sese figere. Jam cor distinctius adparet, oculi dein et nares; fluidoque circa embryonem copiosius collecto, vitelli membrana usquequaque ab eo amplius distat; cauda in trunci longitudinem increscit branchiarumque laminae uberioris progerminant, motumque varium exhibit foetus et corpus varie flectit. Duobus fere a primo motu diebus membrana vitelli rumpitur illeque in lucem editur.

§. 108.

Libero corporis motu cauda celerius increscit, media ejus parte crassiore facta, et distinctas vertebraes cum processibus spinosis gerente, superiore dein et inferiore in cristam membranaceam seu pinnam aliquam excurrente; talis quoque in dorso obvenit; branchiae celerius augentur, molles pridem arcus branchiales cartilagineae evadunt, eorumque anterior, maxillae inferiori proximus, nullas fert extus conspicuas laminas, cum arcu anteriore ossis hyoidei seu operculo branchiali, in Aci-pensere similiter exstructo, conferendus; oris apertura sensim major fit laminaeque corneae inferiorem maxillam et superiorem contegunt, rodendoque inserviunt. At mox externae branchiae haud amplius moventur, et ad posteriora conversae minores adparent, propterea quod minus eminent, ampliore inclusae cavitate, a pliça membranacea contecta. Lingua in ore, ventriculus dein ac pancreas et hepar efformantur. Jam larva omnino pisciformis adparet; sanguis, pridem excolor, jam rubet omnisque apparatum branchiale transit; pulmones adparent teretes, exiguo cavo instructi; renes invicem juncti, antice teretes, vertebraeque cartilagineae evadunt, et musculi conspicui; cauda sensim amplius increscit, medullaque spinalis ad extremum ejusdem apicem descendit. Cavitate branchiali penitus evoluta, extremae tandem prodeunt partes, primum postici pedes, propius ad se invicem siti; distinguuntur femora et crura, extrema parte ab initio crenata, mox in digitos excurrente; anti illi retro branchias siti tardius nascuntur post cutem corporis mutatam, brevioresque adparent; unde polissimum patet, pedum evolutionem multo posteriorem esse in *Spondylozois* alteri illi columnae dorsalis, quod itaque typum eorundem determinat. Tractus dein intestinalis prolongatur, larvae cibum ore assumunt aëremque naribus, nam pulmonibus jam spiritus ducere incipiunt; ossea adparet maxilla inferior, corneaeque labiorum laminae

cum cute disparent, adaucta oris apertura; jam capiti latiori oculi majores incident. Pedibus anticis evolutis, cauda sensim abbreviatur; minore scilicet sanguinis copia eandem accedente, substantia ejus in dies amplius absorbetur, ipsaque medulla spinalis recedit in columnam vertebralem; cauda motum denique amittit moxque omnino disparet, larvaque pedibus natat. Jam altera instat cutis mutatio; branchiae flaccescunt, arcus cartilaginei evanescunt vitaque aërea Ranulae incipit, nullo amplius sanguine per branchias deyepto, partibusque genitalibus distinctius evolutis.

§. 109.

Dispersio.

Amphibiorum genera, per orbem terraqueum fere ubique, licet rarius, dispersa, multo frequentiora nascuntur in temperatis regionibus fereque nulla in frigidis; alia numerosis speciebus abundant in calidis; in universum quoque corporis moles conspicua variique colores plerumque splendidissimi notantur in Amphibiis calidarum regionum. Sic e Batrachiis Ranas, Bufones, Hylas maximas nitidissimeque coloratas copiose enutrit America australis; minus frequentiores Europa, Asia, Africa, Australia. Bombinatores omnes europaei, Pipae plane americanae; omnia ichthyoidea, quae branchiis insimul et pulmonibus respirant, in America septentrionali vitam degunt, praeter Hypochthonem in Europa obvium; Tritones quoque et Salamandrae in Europa et America septentrionali proveniunt. Inter Ophidosaurios Serpentes, veneno vehementissimo infesti, calidarum regionum incolae sunt, ibidemque corporis mole immani excellunt; sic Cophiae vel Bothropes et Crotali omnes americani, Trigonocephali et Najae asiatici, perpauci africani; Viperae genuinae omnes, at perpaucæ, europæae et africanae; reliqui Serpentes, Colubris, complures orbis terraquei plagas incolentibus, exceptis, fere omnes exotici; sic Acrochordus et Disteira

• . . .

cum Oligodontibus, Lycodontibus, Bungaris asiatici, praesertim javanici, Heterodontes omnes, Rhinostomata et Xenodontes americanus, Aspides africani, Acanthophides denique in Australia indigeni. Ambigua deinde genera Ophidiosaurorum, ut Coecilia et Amphisbaena Americana, Typhlops Asiam, Africam et Americam, Angues Europam et Americam incolunt; Scincorum genus variis terrae plagiis concessum; Lacertae genuinae, copiosis speciebus ditissimum, in Europa et Asia occidentali, non vero in India, multo rarius in Africa et rarissime in septentrionali America proveniunt; Ameivae et Monitores omnes americanus, Psammosauri africani et asiatici, Varani omnes africani, Platydactyli dein et Thecadactyli plures zonae torridae plagiis incolunt; singulari Ablephari genere sola Europa australis gaudet; e familia Agamoideorum plurima genera americana, rariora insimul quoque in Asia orientali et occidentali gignuntur; Iguanae et Anolides omnes americanae, at Basilisci indici, Draconum instar; Chamaeleones vero africani; Crocodilorum genuinae species Americam, Africam, Indiamque orientalem, Gaviales omnes Indiam eandem, at Alligatores cum Africam, tum Americam incolunt. Cheloniorum denique genera aquatilia longe lateque per maria orbis terraquei dispersa sunt; sic Cheloniae in americano oceano, atlantico mariique mediterraneo, Emys et Testudines in America, Africa et Europa proveniunt; at veluti Chelys solis speciebus americanis, sic Trionyx solis fere africanis et indicis excellit.

§. 110.

Amphibiorum species innumerae in temperatis praesertim et frigidis terraquei orbis plagiis, imminentे hie me, torpentes detinentur sopore diuturno, immobilesque in latebris haerent subterraneis absconditae, sensibus fere omnibus orbatae, digestione denique cessante, ac vel maxime retardatis cum sanguinis circuitu, tum respiratione, ita ut minima vita gaudeant, asphyctico quo-

dam statu oppressae. Inde quoque potest fieri, ut langescentibus omnibus functionibus illis, nullis cetero-quin praeviis externis irritamentis, quibus denuo e sopore expergesierent, Amphibia alia plures annos valeant torpere, vel lapidibus arborumque truncis inclusi Bufones Ranaeque centenos annos soporosi manere; evenit enim, ut iidem ex lapidibus, formationis haud ita recentis, calcareis arenaceisve vivi effodiantur, ubi haud unum saeculum marmoreis illis sarcophagis inclusi latebant. Quae vero fossiles eruuntur species Amphibiorum, passim omnino paradoxae, recedunt tantopere plurimum ab hodiernis, ut classem fere omnino turbent, saltemve notas singularum classium per arduas sistant. Sic in calce Oeningensi cum Piscibus compluribus aquarum dulcium gigantei alicujus Tritonis specimen, Protecordyli, erutum est; ibidem quoque Buffonum rariorum et Serpentium exuviae raro innotuere. Major certe numerus est Lacertarum fossilium, ad Crocodilos potissimum et Gaviales accendentium; sic horum similia genera Steneosauri apud Honfleur, Galliae urhem, et Teleosauri, apud Caen, aliisque illis affines e monte Martyrio parisiensi et alibi in Gallia effodiuntur; etiam in Anglia detectae Crocodilorum exuviae fossiles. Gavialis denique cujusdam peculiaris fragmenta in Pappenheimensi calce cum paradoxis omnino Ornithocephalis eruuntur. Monitores vero jam in antiquissimis montibus secundariis, in schisto bituminoso cupreo Thuringiae, Hassiae et Bavariae, iisque et Iguanae affine genus Mosasauri in monte St. Petri prope Trajectum ad Mosam, et aliud cum illis et Crocodilis conferendum Geosauri, ad 12—13 pedes longi, prope urbem Monheim; at Megalosaurus, ad 45 pedes, quod dicitur, longus, immane genus, in anglico schisto calcareo prope urbem Oxford effodiuntur. Multo memorabiliores sunt exuviae Ichthyosauriorum et Plesiosauriorum, in Anglia et Gallia prae-sertim erutorum, qui Ornithocephalorum instar classem Amphibiorum cum Mammalibus nectunt. Etiam

Cheloniorum haud rara fragmenta fossilia obveniunt; sic jam **Cheloniae** alicujus rudera in antiquissima formatione ardesiae, ad transitivos montes spectantis, e monte Glarnensi effodiuntur, ita ut inde praesertim patet, **Amphibia** ad primos ipsosque antiquissimos terrae incolas pertinuisse; alia genera, **Trionyces** e parisiensi calce, **Emyes** ex helvetica, anglica, gallica recentiore, atque **Testudines** denique in iisdem fere locis effodiuntur, minus tamen frequenter, quam illae **Lacertae** majores, multo quoque iisdem antiquiores.

§. 111.

ORD. I. BATRACHII, Cuv.

Corpus nudum, passim verrucosum, caudatum, vel ecaudatum, 2—4 pedes exungues, praeter pulmones rudimentarios, branchiae aliorum externae per omnem vitam persistentes; pulmones aliorum exculti, soloque larvarum statu obviae branchiae, peracta metamorphosi deciduae; cor uno ventriculo unoque atrio exstructum, ovula ex amplexu plurium dierum pertinacissimo in lucem edita, serieque regulari concatenata, extus plurimum a mare foecundantur. Omnia genera, primo saltem larvarum statu in aqua degunt, posthac humida colunt; infima alia omnino aquatilia piscinam hujus classis conformatiōnēm repetunt.

§. 112.

FAM. XXXIII. ICHTHYOIDEI, Latr.

Corpus elongatum, caudatum, 2—4 pedibus exungibus instructum, branchiae utrinque ad collum persistentes externae pulmonesque interni, aequē evoluti et vegeti; oculi minimi, auris externa nulla, nares in labio superiore decurrentes, ad oris angulum intus hiantes; metamorphosis nulla.

110. SIREN, L., corpus elongatum, rostrum depresso, obtusum, cauda natatoria, anticis pedibus 2, pentadactylis, et 3 utrinque branchiis.

11*

1. *S. lacertina*, L., nigra, anguillaesformis. Hab. in paludibus Carolinae, Americae borealis; annuli tracheae nulli, at cartilaginea larynge rudimentaria, vox ejus anatina dicitur cantatoria; vicitat verinibus, insectis.

111. **HYPOTHION**, *Merr.*, *Caledon*, *Goldf.*, *Proteus*, *Laur.*, corpus simile, rostrum acuminatum, depresso, oculus sub cute absconditus, minimus; pedibus anticus tridactylis, posticus didactylis, branchiis utrinque 3.

* 1. *H. anginus*, L., excolor, laevis. Hab. in lacubus subterraneis Carnioliae, prope pagum Adelsberg; raro pedalis; neque unquam minores triplicaribus ovii erant.

§. 113.

FAM. XXXIV. CRYPTOBRANCHOIDEI, *Fitz.*

Corpus simile, externae branchiae nullae, intus certe a cavitate branchiali exceptae et membrana branchiali absconditae; fissura branchialis externa,

112. **CRYPTOBRANCHUS**, *Leuck.*, *Menopoma*, *Harlan.*, caput rotundatum, maxilla utraque dentigera, cauda natatoria, pedes antici 4-, postici 5-dactyli, subpalmati.

1. *C. salamandroides*, *Leuck.*, *Salamandra gigantea*, *Sm.* *Bart.*, capite maximo, antice depresso. Hab. in fluviis et lacubus majoribus Americae septentrionalis.

113. **AMPHIUMA**, *Gard.*, corpus longissimum, cauda elongata, natatoria, pedes 4 brevissimi, 2-, vel 3-dactyli.

1. *A. means*, *Gard.*, pedibus omnibus didactylis. Hab. in Americae septentrionalis lacubus.

§. 114.

FAM. XXXV. URODELI, *Dum.*

Corpus elongatum, semper caudatum, cauda compressa, vel rotundata, dorsi instar cristata, pedes 4 aequi longi, 4-, 5-dactyli; peracta metamorphosi cauda persistit. Summa excellunt regeneratione: scissa ossa, musculi, ipsi oculi unius anni spatio pluries restituuntur.

114. TRITON, *Dum.*, *germ. Wassermolch*, corpus gracile, laevi cute contectum, cauda compressa maris cristata, crista ad collum usque pertingente.

- + 1. *T. cristatus*, *Latr.*, l. c. t. 19 1—4, supra fuscus, nigro-maculatus, subtus aurantiacus, nigro-punctatus, lateribus albo punctatis, cute granulosa. Hab. in omnis Europae, Rossiae, Lithuaniae paludibus, lacubus.
- + 2. *T. marmoratus*, *Latr.*, supra pallide viridis, fusco-maculatus, subtus fuscus, albo-punctatus, dorso rubra linea notata, cute granulosa. Hab. ibid., rarius.
- + 3. *T. punctatus*, *Latr.*, laevis, supra lucidius fuscus, subtus pallide ruber, ubique nigro-maculatus, digitis non palmatis, parum dilatatis. Hab. ibid. frequenter.
- + 4. *T. palmatus*, *Latr.*, laevis, supra fuscus, lateribus lucidioribus, nigro-maculatis, abdomine immaculato, digitis palmatis. Hab. ibid.

115. SALAMANDRA, *L.*, *germ. Erdmolch, Feuersalamander*, corpus verrucosum, toruli duo post oculos glandulosi, cauda teres non cristata.

- + 1. *S. terrestris*, *L.*, nigra, luteo-maculata. Hab. in Europae, Volhyniae locis sylvaticis, lapidosis, humidis; saepe 30 pullos vivos in oviductibus gestat.

116. PROTEOCORDYLUS, *Cuv.*, corpus elongatum, caudatum, 4 pedibus, capiteque dilatato, depresso, ante rotundato, numerosis dentibus; orbitis maximis; branchiae statu perfecto certe nullae aderant.

- 1. *P. diluvii*, *Cuv.*, *Homo diluvii testis Scheuchz.*, ad 3 ped. longus, caput 4 poll. long. et 6 poll. lat. Hab. in lapide calcario recentiore Helvetiae, prope Oeningen urbem.

§. 115.

FAM. XXXVI. ANURI, *Dum.*

Corpus incrassatum non caudatum, plurimum verrucosum, caput depresso, rostrum rotundatum, plerumque edentulum, tympani membrana extus conspicua, oculi 3 palpebris claudendi, rictus amplus, lingua ut plurimum postice libera, ejaculatoria, pedes 4, antici

4-dactyli, postici 5-dactyli, cum rudimento sexti digiti; pulli ante metamorphosin caudati, piscini, apodes.

117. **RANA**, *L.*, corpus nudum, postici pedes eo longiores, saltatorii, palmati; Ranae continuo alacres, agiles, visu audituque excellentes; maribus duae adsunt bullae sonorae, aëre replendae, indeque coaxant, foeminae grunniunt; omnes, quo vesci diligunt, lino infestae.

† 1. *R. temporaria*, *L.*, germ. *brauner Grasfrosch*, fusco-flavida, nigra post tympanum macula, abdomine albo, nigromaculata. Hab. in omni Europa, Rossia, Caucaso; in Sibiria rario, deest in arcticis; inter agros.

† 2. *R. esculenta*, *L.*, germ. *grüner Wasserfrosch*, viridis, nigromaculata, tribus dorsi striis flavidis longitudinalibns, subtus alba, nigro-maculata. Hab. in Europa, Rossia, in Sibiria deest; ad aquas stagnantes; var. *β. tigrina*, m., supra pallide viridis, obscurius viridi-maculata, maculis dorsi rotundatis, crenatis, fasciis pedum posteriorum transversis, undulatis, margine utriusque maxillae nigro-maculato, nigra fascia angusta per uares superaque oculos et tympanum ducta; abdomine flavo, concolore; posticis pedibus palmatis; rostrum minus acuminatum, eminentia corporis utrinque lateralis, verrucosa; hab. in Persia.

† 3. *R. cachinnans*, *Pall.*, *zoog.*, *ridibunda*, *Pall. iter.*, fusco-maculata, supra grisea, linea dorsali longitudinali lata, flavo-viridi, abdomine exlibido. Hab. in Rossia versus mare caspium, etiam in Persiae provincia Masanderan, porro in taurica Chersonesa, Podolia, in Hypani, etiam Borysthene; raro in siccum egreditur; passim dimidiae librae ponderis; 4-pollicaris; vespere vocem cachinnantem edit; deutes palatini aliquam efficiunt aspredinem.

4. *R. gigas*, *Spix.*, *tab. I*, maxima, fusco-olivacea, subtus flavicanti-nigriculata. Hab. in locis paludosis Americae australis; 8 pollices longa.

118. **HYLA**, *Daud.*, corpus gracilius, abdomen verrucosum, postici pedes longissimi, saltatorii, apices digitorum tumidi, torulosi, disciformes; gularis cutis maris in bullam extensilis; tepida tempestate vocales.

† 1. *H. viridis*, *Daud.*, *Rana arborea*, *L.*, germ. *grüner Laubfrosch*, supra viridis, subtus flava. Hab. in Europa, et Rossia, Volhynia, Caucaso, in Persia septentrionali,

ad oram maris caspii australem; in Sibiria rara; ad se-
pes degit, in arbusculis.

119. BUFO, *Daud.*, corpus incrassatum, verruco-
sum, glandulosi toruli post tympanum extus conspic-
uum; pedes postici corpore breviores, semipalmati.

† 1. *B. calamita*, *Daud.*, *Rana portentosa*, *Blum.*, germ. *Haus-*
unke, linea dorsi longitudinali flava, pedibus subfissis,
dorso verrucis majoribus per series dispositis notato.
Hab. in Europa, Rossia, Caucaso.

† 2. *B. vulgaris*, *Daud.*, *B. cinereus*, *Schneid.*, *Rana bufo*, *L.*,
germ. die *gemeine Kröte*, e rubicundo cinereus, sub-
tus lucidius rubicundus. Hab. in Europa et Rossia fere
omni, locis uidis, obscuris, in cellis domuum.

† 3. *B. variabilis*, *L. Gmel.*, var. β . *R. sitibunda*, *Pall.*, verru-
cosus, cinerascens, maculis fusco-virentibus, subtus al-
bidus. Hab. in australi Rossia, Caucaso; colorem mu-
tata loco sicciora aut humido. *Kar.* γ . *crucigera*,
m., in plateis Astrachani oppidi vespere circumsalti-
tans; dorso sordide cinereo, nigro-maculato, verru-
coso, verruculis passim purpurascentibus; maculis ni-
gris rotundis, semilunatis, ovatis, passim confluentibus,
inque nucha crucem, in antica, postica et lateralibus ejus
excisionibus rotunda macula notatam, constituentibus,
abdomine sordide albo, rarioribus maculis exiguis nigris
antice notato; pedibus anticis 4—, posticis semipalma-
tis, 5-dactylis, callo ad metatarsum prominulo; longit.
2½ poll.

† 4. *B. colchicus*, *m.*, supra fuscus, abdomine flavo, verrucis dorsi
majoribus, obscurius coloratis, toris postocularibus
majoribus, nigris poris instructis. Hab. in Colchide;
long. ad 4 poll. 2 lin., latit. fere 3 poll., maxilla superior
medio excisa, pro excipienda eminentia exigua subtri-
angularis inferioris; verrucis colli utrinque maximis.
Affines species in Caucaso proveniunt: *B. caucasius*
Pall. et *B. verrucosissimus* *Pall.*

5. *B. Agua Spix*, tab. XV., *Rana marina*, *Gmel.*, maximus, oli-
vaceo-fuscus, subtus immaculatus. Hab. in sylvis Bra-
siliae, ad 9 poll. long., $4\frac{3}{4}$ p. latus.

120. BOMBINATOR, *Merr.*, corpus consimile, digiti
pedum apice tenuiores, tori nulli, tympanum externum
nullum, sub cute latens, rictus amplus, dentes nulli.

- † 1. *B. igneus*, *Morr.*, *Rana bombina L. Gm.*, *germ. Feuerkröte*, olscure cinereus, subtus aurantiacus, nigromaculatus. Hab. in Europae, Rossiae, Lithuaniae stagnis, fossis.
- † 2. *B. fuscus*, *Bechst.*, *germ. Wasserkröte*, fuscus, nigro alboque maculatus, punctis rubicundis hinc inde obviis, ab domine ex albo-flavo; postici pedes natatorii. Hab. in Europa, Rossia, Caucaso, prope aquar...

121. **PIPA**, *Laur.*, corpus depresso, latum, caput triangulare cum corpore continuum, oculi minores in margine superioris maxillae siti, lingua nulla; postici pedes corpore longiores, palmati, antidorum digiti in 4—5 apices fissi, quasi formationem radiorum piscinae pinnae revocantes.

1. *P. dorsigera*, *Rana pipa L.*, verrucosa, rubro maculata. Hab. in Surinami paludibus; pulli evolvuntur in dorso foeminae, in loculis, e gelatinoso ovorum involucro ortis.

§. 116.

ORD. II. OPHIDOSAURII, m.

Corpus *Ophidiosauriorum* squamosum, raro loricatum, infimorum, *Serpentium* instar, apodum, vel superiorum *Lacertarum* exemplo, quatuor pedibus instratum; illorum dentes ubique fere in ore obvii, (exceptis tamen ossibus intermaxillaribus,) unde inferior quoque eorum evolutio cumque Piscibus affinitas patet; membra na tympani plerumque extus non conspicua, lingua bifida, elongata, e vagina emissibilis, maxilla inferior maxime dilatabilis, genitale masculum duplex; omnes carnivori; rictus perquam dilatabilis; ova pergamenta cute instructa; raro vivipari; cutem pluries mutant; alii Serpentes terram vel aquam dulcem, alii marinam colunt inque aperto mari procul ab insulis circumnatant. *Lacertae* denique raro apodes bipedesve, plurimum tetrapodae, squamae corporis duriores scuta passim vel loris constituentes, cranii ossa suturis sejuncta, maxilla inferior non dilatabilis, dentes intermaxillares et maxillares, rarissime quo-

que palatini; digitii vario numero obvii plurimum liberi, raro palmati aut fimbriati; cauda elongata plurimum fragilis, squamis verticillatis exstructa. Ova, coriacea testa et duriuscula amicta, singula ponuntur; pulli Ophidiosauriorum nullam subeunt metamorphosin.

§. 117.

TRIB. I. SERPENTES vel OPHIDII, Auct.

Rictu dilatabili, nullis dentibus intermaxillaribus, excepto Pythone, palatinis vero et pterygoideis semper obviis; nec sterni, nec pelvis ossibus, at rudimentarius pedum posticorum ossiculis internis passim excultis.

FAM. XXXVII. CROTALOIDEI, Fitz.

Dentes soli venenati in maxilla superiore rudimentaria, foveae capitales profundae, inter oculos et nares sitae; vertex scutatus vel squamosus; extrema aliorum cauda crepitaculo armata e corneis capsulis tenuibus, se invicem excipientibus mobilibusque, post singulas cutis mutationes versus apicem caudae residuis; cauda scutellis integris vel dimidiatis subtus munita.

122. *CROTALUS*, L., caput subtriangulare, occipite lato, antice numerosis scutellis tecto, postice squamoso, venenati dentes maiores uncinati mobili maxillae superiori inserti, solitarii, alii tamen minimi, in deperditorum locum cedentes, iisdem postpositi; cauda extrema crepitaculo armata; omnes americani.

1. *C. horridus*. L., germ. *Klapperschlange*, pol. *grzechotnik*, ross. громушнъ змѣй, fusco griseus, serie macularum dorsi rhomboidealium, nigro-fuscarum, flavoque marginatarum, Hab. in utraque America, inde a fluvio Mississipi ad sinum usque magellanicum; ad 6 pedes longus; venenum ejus vehementissimum; in septentrionali America calidis demum mensibus intensius evadit.

123. *TRIGONOCEPHALUS*, Oppel., caput squamosum depresso, subtriangulare; foveae ante oculos sitae, dentes venenati exserti, scutella caudae dimidiata, crepitaculum nullum.

- † 1. *T. halys*, *Vipera hal.*, *Pall.*, annulo nuchae dorsoque fuscis, strigis transversis interruptis albidis ocellisque lateralibus pallidis. Hab. in saxosis montibus Dauriae, ubi fere nullus alias serpens; ad Jeniseam quoque superiorem.
- † 2. *T. caraganus*, *m.*, capite obscurius fusco, acuto margine frontis ad oculos usque flavo indeque fascia flava tenui transversa ab uno oculo ad alterum ducta; fasciae duae obscurius fuscae, latae et elongatae in nucha obviae, interstitio exalbido, dorso medio lucidius colorato, exalbido, lateribus albo fuscoque transversum fasciatiss, fasciis albis nigro-marginatis, abdomine ex albo-cinerreo, nigro-punctato. Hab. in ora orientali caspii maris Tjuk-karaganensi; cauda drepenter attenuata, brevissima, apice processu corneo cylindraceo quasi fisso, crepitaculi tanquam aliquod rudimentum sistens; longit. corp. 1, ped. 4 poll. par., caudae 1 poll. g. lin. Affinis antecedenti, cuius fortasse varietas; tamen relativa caudae truncique longitudine, et corporis colore diversus; serpens recenti cute instructus viridescit, fasciis lateralibus omnino albis, atro-inmarginatis, nullis tamen ocellis lateralibus pallidis; squamis omnibus carinatis.

§. 118.

FAM. XXXVIII. BUNGAROIDEI, *Fitz.*

Corpus cylindraceum, abdomen squamosum, *Chersydri* exemplo, aut scutatum reliquorum instar, cauda scutellis divisus aut simplicibus; dentes maxillae superioris venenati aut solitarii, aut plures cum imperforatis, solidis, illis postpositis; cervix passim extensibilis. Omnes calidarum regionum incolae.

124. *BUNGARUS*, *Daud.*, caput breve, scutatum, occidente parum inflato, cauda subtus scutis indivisis, dorsoque carinato serie longitudinali squamarum multo majorum, quam in lateribus; omnes indicae species, passim maximae, venenatae.

1. *B. fasciatus*, *Schneid.* *Daud.* I. c. V. fig. 65, annulis latis flavis et obscure coeruleis alternis, Hab. in India orientali.

125. *NAJA*, *Laur.*, scuta subcaudalia dimidiata, caput scutis 9 magnis contectum, dens utrinque venenatus maxillae superioris, alter solidus eidem postpositus, pa-

latini et submaxillares conspicui, squamae corporis convexae, cervix extensibilis, capite latior; venenatissima.

1. *N. tripudians*, Merr. *Colub. Naja*, L., germ. die *Brillenschlange*, ross, очковая змея, pol. *okularnik*, Sib. II. t. 97, fusco-flava, subtus alba, cute cervicali in discum dilatibili figura conspicilli notata. Hab. in India orientali.
2. *N. hæle*, L. *viridescens*, fusco-fasciata. Hab. in Aegypto, collum minus extensibile; a veteribus Aegyptis pro symbola divinitatis, quae mundum tueretur, habita est, exstat quoque imago ejus frequenter insculpta in mausoleis; serpens Cleopatrae, *aspis* dictus.

126. **TOMYRIS**, *m.*, scuta subcaudalia dimidiata, caput collo latius, squamae postoculares parum majores illis trunci, dentes utrinque duo venenati majores, parum incurvi, iisque utrinque duo alii minores postpositi, solidi, dentes palatini perpauci, fere 6 utrinque exigui, submaxillares minutissimi, rariores; cervix parum extensibilis. *Najae* affine genus, quod dixi in memoriam *Tomyridis*, Massagetarum quondam reginae, quae *Cyrum*, Persarum regem, ad Oxum debellavit.

† 1. *T. oxiana*, *m.*, purpurascens, fasciis obliquis in dorso angulatis nigris, cauda brevissima tenuissima, Hab. in caspii maris littore orientali, prope Oxum amnem ad pristinum hujus ostium in aīcu balchanensi; dispositio squamarum submaxillarium certe alia, quam quae apud *Najam* describitur; tres enim utrinque majores mediae iisque postpositae solitariae tres intermediae subaequales postremo in primum scutum colli incidente, series deuique quaternae exiguarum squamarum elongatarum utrinque ad latus solitariarum illarum obviae; squamae postoculares majores illis trunci; istae obliquis utrinque seriebus ita dispositae, ut ab intermediis in dorso medio rectaque linea dispositis exiguis laterales sensim ad ima, majores oblique posteriores versus decurrent, seriesque cum fasciis nigris parallelas constituant. Longit. corp. $2\frac{1}{2}$ ped.

§. 119.

FAM. XXXIX. VIPEROIDEI, Fitz.

Corpus cylindraceum, teres aut incrassatum, cauda compressa aut rotundata, subcaudalia scuta vel integra,

vel dimidiata, vertex scutatus, vel squamosus, dentes venenati in maxilla superiore magni, uncinati; foveae ante oculos nullae.

127. VIPERA, *Daud.*, truncus incrassatus, scuta subcaudalia divisa, vertex scutellatus, occipite minutissimis squamis tecto, dentes venenati maximi.

† 1. *V. berus*, *Daud.*, *Colub. ber.* *L.*, germ. die gemeine Otter, Kreuzotter, fusca, maculis dorsi transversis in duplice serie obviis, aut fascia nigra hinc inde conversa dorsali. Habitat in omni Europa, Rossia, Lithuania; fere pedalis.

† 2. *V. chersea*, *L.*, germ. Kupferschlange, scutis medii capitis 3 majoribus. Hab. ibid., rario; illius fortasse varietas, quae si ex toto nigra est, nedium detracto veste hie-mali, *V. prester* *L.* dicitur.

† 3. *V. cerastes*, *L.*, *Lacep.* II. 1. 2, ex flavo grisea, obscure fasciata, corniculo brevi crassoque supra utramque palpebram sito. Hab. in Aegypto; in deserto quoque caspio provenire dicitur, inque Sibiria obvenit *V. Melaenis*, *Pall.*

§. 120.

FAM. XL. COLUBROIDEI, *Fitz.*

Corpus cylindraceum, medio plerumque incrassatum, teres, raro obtuse triquetrum, squamis per longitudinales series aut obliquas dispositis, caput scutatum, rostrum obtusum aut acuminatum, dentes venenati nulli, palatini in omnibus, unico Oligodontis genere excepto, collum a trunco distinctum, coarctatum, abdomen scutatum, arcuatum, aut angulatum, cauda brevis, scuta subcaudalia dimidiata.

128. TROPIDONOTUS, *Kuhl.*, rictus amplius, dentes maxillares posteriores ceteris aequalibus longiores, squamae imbricatae, per series longitudinales dispositae, lanceolatae, carinatae; scuta abdominalia simplicia arcuata.

† 1. *T. Natrix*, *Colub. Nat.* *L.*, germ. die Natter, gall. la couleuvre à collier, ross. ужъ, olivaceo-fuscus, abdome albo nigroque tessellato, torque cervicali rufo, raro albo. Hab. in omni Europa, Rossia, inde a Lithuania in Caucasum usque; colore variat.

† 2. *T. hydrus*, *Colub. hyd.* *Pall.*, supra olivaceo-cinereus, nigrescens, orbiculatis maculis atris quadruplici serie al-

ternis, abdomine subtus aurantiaco vel ex flavo albi-do-nigroque tesselato. Hab. ad mare caspium et ni-grum, prope Odessam; fascia cervicali nigra angula-ta; colore perquam variat; longit. ad $2\frac{1}{2}$ ped. acce-dit, pontici multo longiores; cauda brevissima.

† 3. *T. scutatus*, *Colub. sc. Pall.*, supra obscure olivaceus, abdo-mine flavo, dein medium versus partem fasciis duabus nigris ad latera obviis, posteriore parte media omnino atra, lateribus solis flavis, cauda atra. Hab. ad cas-pium mare, versus Volgae ostium; in australi quoque maris parte, ad Persiae oram; colore perquam variat; scuta abdominalis latissima.

† 4. *T. ater*, m., totus ater, abdomine chalybdeato-nitente, macu-lis niveis rarioribus ad collum et anticam corporis partem adspersis. Hab. in insulis Volgae, prope Astrachanum; cauda brevissima.

† 5. *T. Tantalus*, m., supra fuscus, exiguis maculis nigris per series longitudinales irregulares congregatis, carinis squamarum fuscis, semper e nigris maculis emer-gen-tibus, abdomine ex aurantiaco flavo, medio scutorum nigro. Hab. in caspii maris littore orientali, prope Tjuk-karagan; cauda subtus nigro alboque varia, te-nui, brevi.

† 6. *T. gracilis*, m., supra olivaceus, striis nigris punctisve ad-spersus, lateribus abdominis ex luteo-aurantiacis, me-dio aterrimo; caput corpore multo latius, oculi maxi-mi, prominuli. Hab. in locis paludosis ostii Volgae amnis; pedalis, pennae anserinae crassitudinis; cauda subtus tota atra, lateribus exalbidis.

† 7. *T. persicus*, *Pall.*, subtorquatus, supra ex fusco-coerulescens, strigis 2 albis longitudinalibus, abdomine albo-nigroque tesselato. Hab. in littore caspii maris australi, in Masan-deranensi provincia; pedalis fere, at tenuis.

129. *COLUBER*, *L.*, rictus amplus, dentes aequales, cauda parte corporis dimidia brevior, squamae per se-ries longitudinales dispositae, laeves, scuta abdominalia utrinque angulato-recurva.

† 1. *C. trabalis*, *Pall.*, *caspicus*, *Lep.*, *ross.* желтопузъ, fuscus, longitudinaliter flavo-striatus, abdomine flavo. Hab. circa mare caspium, ad ostium Volgae, in Podolia quoque et Uugaria, nec non in Africa septentrionali obvius; spec-ieme caspium ad 5 ped. longum et $1\frac{1}{2}$ poll. latum; dorso nigrescente, squamis maioribus singulis medio

longitudinaliter flavo-striatis, unde tantae striae lucide
flavae, quantae squamarum series.

- † 2. *C. sauromates*, Pall., supra ex nigro-fuscus, fasciis dorsi transversis obscurioribus, at minus distinctis; media squamarum parte ex nigro fusca, unde corporis potissimum latera longitudinaliter ex nigro fusco-striata, abdomine flavo. Hab. in tanica Chersoneso, et in Podolia australi, versus Hypanim, Borysthenem; 5 pedalis.
- † 3. *C. acontistes*, Pall., supra glauco-cinereus, albo-striatus, medio squamarum albicante, abdomine lutescente, lateribus fulvidioribus. Hab. in Tauria, Podolia australi, versus Hypanim; orgyialis.
- † 4. *C. fugax*, m., supra ex nigro fuliginosus, abdomine ex cinereo flavo, antice ex rubicundo albo, lateribus scutorum abdominalium utrinque longitudinali linea exalbida notatis, quasi ibidem angulatis. Hab. in sylvis Colchidis; long. ad $3\frac{1}{2}$ pedes; scuta abd. 250, subcaud. 60; apice caudae nigro.
- † 5. *C. Bremita*, m., carneus, superne ex griseo-olivaceus, fasciis transversis nigris, hinc inde flexis, intermediis confluentibus, antice maculis angulatis nigris, majoribus 2 post oculos longitudinalibus; cauda subito tenuiore, abdomine nigro-maculato. Hab. versus ostium Volgae, prope Astrachanum, ad Tarki quoque urbem; longit. $2\frac{1}{2}$ ped., ambitus trunci semipollicaris; scuto abd. 198, subcaud. 124.

130. *TYRIA*, Fitz., rictus angustus, rostrum obtusum, rotundatum, dentes colubrini, truncus gracilis, squamae dorsales aequales, abdomen angulatum.

- † 1. *T. Najadum*, m., supra olivaceo-grisea, ad utrumque colli latutus compluribus fasciis elongatis nigris, albo-marginatis, ocellaribus, in cervice conniventibus, abdomine lutescente. Hab. in domibus lapideis urbis Bacuae, ad mare caspium; ad $2\frac{1}{2}$ ped. longa, ambitus trunci vix minimi digiti; cauda longissima filiformis. Cf. cum *T. Dahlii*, Fitz., mihi ignota.
- † 2. *T. ocellata*, m., supra cinerascenti-olivacea, capite fusco, collo utrinque majoribus tribus maculis ocellatis, flavo-marginatis, aliisque numerosis minoribus nigris ubique in collo obvius, abdomine flavido. Hab. in montosis Caucazi locis, ad thermas Paetogorskienses, haud procul ab urbe Georgiewsk; minor et tenuior antecedente.

131. *CORONELLA*, *Laurent.*, rictus angustus, aut mediocris, dentes colubrini, posteriores ceteris medio-cribus aequalibus longiores, caput a trunco parum distinctum, squamae imbricatae laevissimae, abdomen arcuatum.

† 1. *C. laevis*, *Lac.*, *Coron. austriaca*, *Laur.*, fusca, serie duplice exiguarum macularum in dorso sitarum, squamis laevis, fascia post oculos ex nigro-fusca longitudinali. Hab. in Europa, Rossia, Lithuania, Volhynia, prope Gasanum, ad Volgam; passim ibidem concolor, fusca, ab domine flavescente, nigro-guttato; fascia postoculari sola, aliisque ex nigro fuscis maculis utrinque in dorso residuis. Praeterea ab ill. *Pallasio* describuntur in Caucaso potissimum *C. luber caucasicus*, — *alpestris*, — *cupreus*, — *pictus*, — *thermalis*, — *maeota*, — *ponticus*, — *quadrilineatus*, — *Dione*, a me non visi.

132. *TRIGONOPHIS*, *m.*, corpus obtuse triquetrum, supra compressum, angustatum, subitus dilatatum, planum, squamae seriebus obliquis utrinque dispositae, caput distinctissimum, dilatatum, depresso, vertice concavo, rostro obtuso, exciso, maxilla superiore multo longiore, dentes palatini et maxillares subaequales; cauda brevissima, derepenter attenuata. Nomen tenet a τριγωνος, triqueter, et ὄφης, serpens.

† 1. *T. iberus*, *m.*, cinereus, supra nigro-maculatus, fasciis nuchae ex fusco-nigris transversis, reliquis dorsi longioribus quasi alternantibus, ad latera sensim evanidis, abdome chalybdeato-nigro. Hab. in Caucaso, prope Tiflisum; squamae laeves nigro-punctatae, cauda 3 poll. in specim. 1 ped. 8 poll.; scut. abd. 220, subcaud. 55.

§. 121.

FAM. XLI. PYTHONOIDEI, Fitz.

Corpus exiguum aut longissimum, teres aut incrassatum, passim compressum, cauda scutellis divisis aut integris, calcaria ad anum, rudimentarios unguis corneos referentia, osseo femorum aliorumque pedum posticorum apparatu appensa; pelvis tamen vestigia nulla;

omnes calidaru[m] regionum incolae, rarius species euro-paea intercurrit.

133. ERYX, Daud., corpus exiguum, caput minutis squamis, at labium superius scuto maximo angulato munitum, truncus teres, squamis exiguis, subteretibus per series longitudinales dispositis, abdomen caudaque subtus scutis simplicibus hexagonis transversis; calcarum rudimenta exigua, quae unguiculos quodammodo corneos minutissimos referunt, ad anum utrinque sita, sub squamis abscondita, interna tamen ossium pedum posticorum rudimenta nulla.

† 1. *E. turcicus*, Daud., *Boa tatarica*, Licht., teste Fr. Boie in *Okt. Isid. XX.* p. 513, griseus, flavescentia, maculis sub-nebulosis pallideque atris conniventibus, cauda fere $\frac{1}{8}-\frac{1}{7}$ totius corporis longitudinem tenente. Hab. in insulis maris mediterranei, etiam circa aralensem lacum; scuta abd. 170, subcaud. 22, tamen in aralensi 28–32, aducto etiam numero scut. abd. ad 184–89.

† 2. *E. familiaris*, m., ex griseo fuscus, maculis crebris nigris non confluentibus, passim majoribus, in abdomine immaculato, longitudine caudae habita corporis relatione ultra $\frac{1}{8}$. Hab. in insula Nargin, in sinu bacuensi caspii maris; collo caudaque fuscis, subimmaculatis; scuta abdominis circiter 168, caudae 33 cum dimidiato anali; longit. trunci 11 poll., caudae 1 poll. 8 lin.; antecedenti certe affinis, nisi ejus varietas.

† 3. *E. miliaris*, *Anguis mil.* Pall., capite griseo nigroque adsperso, corpore atro, punctis creberrimis ad latera pallidis, dorsi griseis; cauda totius corporis $\frac{1}{7}$ longitudinis; scut. sub-caud. 32. Hab. in septentr. litt. casp. maris, una cum *E. helluone*, Pall.

134. BOA, L., corpus longissimum, medio incrassatum, ubique et in ipso capite exiguis squamis tectum, cauda prehensilis, scuta abdominis caudaeque integra, calcaria ad anum conspicua cum rudimentariis ossibus pedum posticorum internis.

* 1. *B. constrictor*, L., germ. die Riesenschlange, Abgottsschlange, gall. le devin, ross. удавъ, pol. połoz, flava, fascia lata fusca dorsali, maculis majoribus ovalibus, antice et postice emarginatis, lateribus ocellatis. Hab. in America,

Mexico, Brasilia, neque tamen in antiquo terrarum orbe obvia; dentes ejus omnino canini, maximi, gula per quam dilatabilis, ita ut cervos, boves, antea fractos, devoret, altera tamen parte horum nedium digesta ex ore propendente.

135. PYTHON, *Daud*, corpus longissimum, medio incrassatum, scuta subcaudalia divisa, praeter dentes maxillares et palatinos etiam intermaxillares, reliqua ut in antecedente; sunt Boae antiqui orbis terrarum; maximi omnium serpentium.

1. *P. javanicus*, *Shaw.*, *Seba*, I. 62, cinereus, abdomine albido, nigra linea caput medium dividente, dorso pulcherrime reticulato. Hab. in insula Java; ad 30 pedes longus; in captivitate, iterata demum cutis mutatione, pasci solet, semel itaque 30—35 diebus elapsis.

§. 122.

TRIB. II. LACERTAE vel SAURII, Auct.

Corpo raro nudo, plerumque squamoso, scutato, aut loricato, pedibus instructo, raro in serpentiformibus generibus priorum 3 familiarum iisdem orboto, pelvis tamen sternique ossibus rudimentariis apud eadem intus obviis, rictu non dilutabili, dentibus maxillaribus et intermaxillaribus, rarissime palatinis vel pterygoideis, maxilla inferiore apice conjuncta.

FAM. XLII. CAECILIOIDEI, Fitz.

Corpus nudum, viscosum, annulatum, rugae transversae numerosae, anno caudae extremae approximato, caput depresso, oculi minimi sub cute absconditi, orbita in osse supramaxillari exarata, rictus angustus, dentibus praeter maxillares et intermaxillares palatinis; costae brevissimae, vertebrae utrinque excavatae, ut in Hypothione, occipite ejus instar duobus condylis instructo; processu articulari ossis temporum cum reliquis crani ossibus juncto, ut in Lacertis.

136. CAECILIA, *L.*, corpus depresso, aut teres, squamae minutissimae vix conspicuae, in exiguis loculis cutis fixae, maximam partem absconditae, maiores li-

T o m III.

12

bero margine prominulae; cauda obtusissima, brevissima, vix conspicua.

1. *C. glutinosa*, *L.*, nigrescens, fascia flava longitudinali in utroque corporis latere. Hab. in insula Ceylon; ubi humidam terram incolit; rugae transversae 350 numerantur.

§. 123.

FAM. XLIII AMPHISBAENOIDEI, *Cuv.*

Corpus squamosum, plerumque annulatum, squamae per series transversas vel obliquas et imbricatim sitae, oculi sub cute absconditi, exigui, cranium lacertinum, dentes soli maxillares et intermaxillares, incuneati, costae truncum ambientes, rudimenta pelvis potius, quam posticorum pedum prope anum sub cute abscondita, anus extremam versus caudam obvius.

137. *AMPHISBAENA*, *L.*, corpus in utraque parte extrema aequae obtuse acuminalum, annulatum, squamae quadrangulares, pori glandulosi 8—10, in antico ani margine siti.

1. *A. alba*, *L.*, tota alba. Hab. in America, sub terra.

138. *TYPHLOPS*, *Schneid.*, corpus exiguum, vermiculare, squamae imbricatim sitae, rostrum depresso, scutatum.

1. *T. lumbricalis*, *Lacep.*, ex flavido-albus, tenuis. Hab. in America.

§. 124.

FAM. XLIV. ANGUINOIDEI, *Cuv.*

Corpus squamosum, squamae imbricatim sitae, oculus 3 palpebris contectus, cranium ex toto lacertinum, vertebrae caudales longissimae, sacrales dueae distinctissimae, costae minus numerosae, distincta ossa pelvis (ex conjunctis illis pubis et ileum oborta, nec itaque jam proper insertionem femora dicenda,) transverso processui lato prioris vertebrae sacralis appensa, versus apicem anteriora spectantem dilatata, iisque in Pseudopode, et certe etiam

in Ophisairo, rudimentum femoris tenuissimi ac brevisimi versus posteriora infixum; sternum e medio corpore transverso posteriora versus in apicem acuminatum excurrente, ut in Lacertis, et laterali expansioni cartilagineae inserto, clavica tenui arcuata utrinque illi anteposita.

139. ANGUIS, *L.*, squamae corporis laevissimae, non carinatae, cauda longissima, tenuis, tympanum extus non conspicuum, dentes maxillares incurvvi.

† 1. *A. fragilis*, *L.*, germ. *Blindschleiche*, ross. мъданща, gall. *orvet*, *fucus*, *rufescens*, striga una tribusve dorsi longitudinalibus, cauda corpore longior. Hab. in omni Europa, Rossia, Caucaso; in Sibiria deest; tam rigidus, ut minimo ictu frangatur, ideoque cauda raro integra.

140. OPHISaurus, *Daud.*, corpus parum crassius, utrinque plica longitudinali, ad caudam usque decurrente notatum, squamae carinatae, cariis omnibus per series longitudinales conniventibus, corpus inde angulatum, acutum; tympanum externum; dentes palatini et pterygoidei parum notabiles, tuberculorum instar efformati.

1. *O. ventralis*, *Daud.*, ex viridi-fuscus, nigro-maculatus, cauda trunco multo longior. Hab. in America septentrionali; levissimo ictu frangitur.

† 2. *O. serpentinus*, *Pseudopus* *serp.* *Merr.*, *Lacerta apoda*, *Pall.*, ross. желтопузикъ, глухарь, *rufescens*, ab domine flavido. Hab. in Rossia australi, Caucaso, prope Tiflisium, circa mare caspium, etiam in Hungaria; quae pedum posticorum rudimenta perperam dicuntur, squamulae sunt exiguae, teretes, apice parum impressae, utrinque ad squamas anales latiores sitae, quales in *Oph. ventrali* quoque adesse verosimile est, unde eidem generice jungendus videbatur, alia enim ratione non differt.

§. 125.

FAM. XLV. SCINCOIDEI, *Cuv.*

Corpus squamosum, squamis verticillatis, aut imbriatis, aequalibus, pedes duo aut qualuor exigui, re-

12*

moti digitis distinctis instructi, dentes maxillares et intermaxillares; alii omnino anguiformes corporis contractionibus potius, quam pedibus adjuti, moventur.

141. CHIROTES, *Cuv.*, squamae verticillatae, cauda longissima, caput obtusum, tympanum sub cute absconditum; soli pedes antici exigui tetradactyli.

1. *C. lumbricoides*, *Cuv.*, carneus, quinto digito rudimentario. Hab. in Mexico, insectivorus.

142. SEPS, *Daud.*, squamae verticillatae, rectangulares, cauda longissima, minimi pedes 4, antici a posterioribus remotissimi.

1. *S. tridactylus*, *Laur.*, *Lacerta Chalcid.* *L.*, *Seps. tridactyl.* *Daud.*, pedibus omnibus 3-dactylis, viridis, striis 4 longitudinalibus fuscis. Hab. in australi Europa.

143. SCINCUS, *Daud.*, corpus abbreviatum, incrassatum, squamis imbricatis, cauda brevis, caput rostratum, dentes praeter maxillares quoque palatini, pedes 4 breves, digitis elongatis, liberis, unguiculatis.

* 1. *S. officinalis*, *Schneid.*, flavo-argenteus, fasciis transversis, atris. Hab. in Abyssinia, Nubia, Arabia, 6–8 pollices longus; summa celeritate in terram sese infudit, dum investigatur.

§. 126.

FAM. XLVI. CHAMELEONOIDEI, *Cuv.*

Corpus compressum, superne acuminatum, cauda teres, prehensilis, granosa cutis vixdum squamosa, pedes 5-dactyli, digitis in duas series divisis, singulis lateralibus ad ungues usque junctis.

144. CHAMELEON, *L.*, lingua cylindracea, carnea, oculi magni in varias directiones eodem tempore mobiles; pulmone maximo corpus ita inflatur, ut transparent, coloresque commutet.

* 1. *C. carinatus*, *Merr.*, *Lac. africana* *LGm.*, fusco-griseus, dorso dentato-cristato. Hab. in Aegypto, Hispania; victus insectis, tardissimus.

§. 127.

FAM. XLVII. ASCALABOTOIDEI, Cuv.

Corpus plus minus incrassatum, compressum, tuberculis utplurimum irregularibus aut exiguis squamulis granulosis coniectum, femora poris plerisque instructa, digiti fere aequales, raro liberi, plurimum dilatati, quasi alati, fimbriati, squamulis subtus tecti plicisve cutaneis, ungues retractiles, passim nulli; lingua carnosa, non ejaculatoria, oculi maximi sola palpebra superiore coniecti; animalcula plerumque nocturna obscuris locis abscondita latent, tardoque incessu impedito repenteque utplurimum utuntur.

145. GYMNOADACTYLUS, Spix, *Stenodactylus*, Fitz., corpus loricis carinatis in dorso vestitum, cauda verticillata, carinis squamarum caudalium triangularibus, sola palpebra superior, inferior nulla, pedes 5-dactyli, digiti liberi, non fimbriati.

† 1. *G. caspius*, m., ex fusco-griseus, abdomine ex griseo-albo, maculis dorsi obscure violaceis. Hab. in litore occidentali caspii maris, in urbis Bacuae domibus lapideis, vel in campis sub lapidibus.

† 2. *G. pipiens*, Pall., squamae ubique granulatis minimis, corpore glanco, fusco-subimbricato. Hab. in monte Bogdo deserti caspici sub lapidibus; 4 pell. longus.

146. THECADACTYLUS, Cuv., digiti omni longitudine dilatati, subtus squamis transversis muniti, squamis sulco longitudinali profundo diremptis, pollice saltem exungue, cauda exiguis squamis munita.

* 1. *T. laevis*, Daud., *Stellio perfoliatus*, Schn., *Lac. rapicauda*, LGM., griseus, fusco-maculatus, squamis granulosis, non tuberculatis, cauda longa, plicis transversis. Hab. in America australi; cauda facilime frangitur et regenerando formam rapae adipiscitur.

147. PLATYDACTYLUS, Cuv., corpus tuberculis vel granulis per series transversas dispositis, digiti omni longitudine dilatati, apicem versus tumidiores subtusqne sulco dirempti, exungues, pollice plurimum minimo.

1. *P. inunguis*, *Cuv.*, supra violaceus, subtus albidus, linea laterali nigra. Hab. in insula de France. Hujus nimirum generis species in resina Copal, succini simillima, inclusa, a me quondam (in *Oryctozool. Mitau*, 1821, p. 35) descripta est; fimbriati pedes apicem versus dilatati nullibi uogues distinctius monstrant.

§. 128.

FAM. XLVIII. IGUANOIDEI, *Cuv.*

Corpus lacertinum, squamosum, cauda saepe longissima, plerumque verticillata, digitii liberi, inaequales, lingua carnea, incrassata, non extensilis, apice excisa, dentes in processibus pterygoideis palatini praeter maxillares, antichi longiores, canini, postici trilobi, gula passim paleata, dorsoque cristato; omnes calidaru[m] regionum incolae.

148. *ANOLIS*, *Cuv.*, corpus in dorso cristatum et cauda illo longior, minutissimis squamis tuberculati; gula paleata, extensilis; dentes praeter palatino[s] maxillares acuminati, denticulati; digitii dilatati.

1. *A. bullaris*, *Lacerta bull. L.*, *Cuv.* l. c. V. f. 2, ex fusco cinereus; pedalis. Hab. in America australi; colorem varie mutat.

149. *POLYCHRUS*, *Cuv.*, corpus supra tuberculososquamsum, non cristatum, squamis divaricatis, gula substrumosa, caput scutatum, cauda longissima, non verticillata, pori femorales.

1. *P. marmoratus*, *Spix*, l. c. t. 14, rufescens, fasciis transversis rufis, saepe coerulecentibus. Hab. in America australi; fere bipedalis.

150. *BASILISCUS*, *Daud.*, corpus minutissimis ubique squamis contectum, dorso caudaque longissima nec verticillata, cristatis, crista caudalis radiata, acuta, squamosa, processibus vertebrarum spinosis infixa, gula minus saccata; pedes validi, digitii elongati, liberi, unguibus elongatis instructi.

1. *B. mitratus*, *Lacert. bas. L Gm.*, cinereus, capite cristato. Hab. in America meridionali, prope aquam, in arboribus, agilis, velox, innocuus. Veterum Romanorum basi-

liscus i. e. regulus, corona capitis ornatus, omnino fabulosus.

151. IGUANA, *Cuv.*, corpus ubique squamis exiguis imbricatim sitis; aculeis squamisve acutis erectis ibidem cristam dorsalem exstruentibus, palear gulae compressum, pendulum, dentes maxillares compressi, triangulares, denticulati, illi processuum pterygoideorum simplices; digiti liberi, elongati, unguibus validis.

- * 1. *I. delicatissima*, *Laur.*, *I. nudicollis*, *Cuv.*, viridis; lamina sub tympano ossea nulla. Hab. in America australi.
- 2. *I. tuberculata*, *Laur.*, *Lacerta Iguana*, *LGm.*, flavo-viridis, viridi-striata, abdomine flavido, lamina ossea majore sub tympano lateribusque colli tuberculatis. Hab. ibid.; caro deliciosa, vicitat fructibus, foliis; saepe 4—5 pedalis; aquam frequentat.

152. MOSASAURUS, *Conyb.*, corpus longissimum, utraque maxilla elongata, inferior utrinque 14 dentibus, dentes ab initio cavi, dein solidi, tumidae baseos osseo-fibrosae ope ossi maxillari infixi; processus pterygoidei dentibus incuneatis armati.

- 1. *M. cretaceus*, *Cuv.*, foss. t. XVIII. f. 1, ad 25 pedes longus fuisse videtur. Hab. fossilis in creta St. Petri montis, prope urbem Trajectum ad Mosam.

§. 129.

FAM. XLIX. DRACONOIDEI, *Fitz.*

Corpus caudaque elongata ubique squamis imbricatis, sex costae priores elongatae, sub abdomine non conniventes, cutem corporis lateralem, seu patagium, alae instar expansam, sustinentes; palear gulae elongatum, inflabile; dentes quatuor incisivi exigui in utraque maxilla, et caninus utrinque longior, acuminitus; molares complures, triangulares, trilobi.

153. DRACO, *L.*, idem character generis.

- * 1. *D. volans*, *L.*, viridis, expansa cute laterali fusca, fasciis 4 transversis. Hab. in insula Java; in arboribus, ubi alae-formi expansione laterum ad 20—30 passus saltare, ne-

que tamen volare valet; pedalis, innocuus; veterum dracones serpentes erant fabulosi volantes.

§. 130.

FAM. L. ORNITHOCEPHALOIDEI, m.

Caput breve rostratum, rostrum passim longitudinem trunci accedens, collum elongatum e 7 vertebris longissimis exstructum, aequalibus dentibus armatum, orbitae maxima, osseo fundo destitutae, cauda brevissima, costae tenues elongatae, simplices; pedes 4 tetradactyli, anticorum digito quarto longissimo, saltem duplo longiore toto trunco, membranam certe aliquam, patagii instar inter anticos et posticos pedes expansam pridem sustinente. Sunt fossilia animalia omnino paradoxa, quae Amphibiorum classem cum Mammalibus connectunt, illorumque genus aëreum volitans constituant, quod propter aëream vitam calidore sanguine fuisse gavisum, et ideo ambiguam indolem aquatilem exuisse, nec non ad Aves quoque aliquem transitum videtur composuisse.

154. *ORNITHOCEPHALUS*, *Blumenb.*, corpus minus, cauda brevissima, rostrum breve, dentibus minus conspicuis armatum.

1. *O. brevirostris*, *Sömm.*, *Pterodactylus brev.* *Cuv.*, minor.
Hab. fossilis in calcareo lapide bavarico, prope Aichstädt.

155. *PTERODACTYLUS*, *Cuv.*, *Ornithoceph.*, *Blum.*, rostrum longissimum, acuminatum, dentes maxillares numerosi, incuneati, aequales.

1. *P. longirostris*, *Cuv.*, major. Hab. in eodem lapide.
2. *P. giganteus*, *Sömm.*, maximus. Hab. ibid.; soli digitii elongati pedum anticorum effossi enorme Amphibiorum genus volans pristini orbis terrauei patefecerunt.

§. 131.

FAM. LI. AGAMOIDEI, Cuv.

Corpus squamosum, tuberculatum, squamae caudae imbricatae aut verticillatae, caput tumidum, antice ro-

tundatum, cutis gularis parum inflabilis, dentes maxillares exigui, palatini nulli; tympani membrana extus passim nulla, aut tuberculis aculeisve compluribus congregatis circumdata; pedes 4 pentadactyli; omnes calidarium regionum incolae.

156. AGAMA, *Cuv.*, corpus non ventricosum, squamosum, cauda elongata, tenuis, squamis imbricatis, illis capitis majoribus, scutiformibus, angulatis, non carinatis, reliquis carinatis, aculeatisve aliis circa tympani membranam extus conspicuam sitis, erectis; pedes 5-dactyli, fimbriati.

† 1. *A. aralensis*, *Licht.*, cinerea, striis dorsi transversis lucidioribus, undulatis, passim interruptis, in cauda latoribus. Hab. in littore lacus aralensis orientali; 10-pollicaris; cauda griseo-annulata.

† 2. *A. oxiana*, *m.*, ex fusco flava, maculis ovalibus coerulescentibus, in serie regulari dorsi caudaeque et alia longitudinali minus conspicua in utroque corporis latere dispositis, ex nigro fusco-marginatis; fasciis transversis ex nigro-fuscis maculas illas jungentibus; cauda nigro-flavoque annulata, subtus immaculata. Hab. in orientali littore caspii maris, ad amnem Oxum sinumque balchanensem; parum minor; gula abdomeque longitudinaliter ex violaceo nigro-striatis, illa in juniore specimine flavescente, concolore, in adulto obscurius violacea, nigra; collo coarctato, plica contecto, nigerrimo.

157. MEGALOCHILUS, *m.*, corpus subventricosum, squamis minutissimis tectum, cauda mediocris, subdepressa; caput dilatum, obtusum, subtuberculatum, labia utrinque ad angulum oris in appendices prolongata latas dentatasque, versus posteriora reflexas, ab animali inflabiles; palpebrae reflexae, dentato fimbriatae; regio auris extus non conspicua tuberculato-aculeata; pedes fimbriati.

† 1. *M. auritus*, *Lacert. aurit. Pall.*, violaceo-nigro-flavoque reticulatim maculatus, abdome flavido, immaculato; cauda nigro flavoque annulata, apice nigro. Hab. in aridissimis desertis et insulis sabulosis caspii maris, praesertim orientalis; ultra lacum Araleusem quoque obvius.

158. PHRYNOCEPHALUS, *Kaup.*, corpus ventricosum, tuberculato-squamsum, minutissimae squamae, majora tubercula muricata passim includentes; caput latum, rotundatum, tympanum externum nullum, squamae supra nares maiores, reliquae minutissimae, tuberculiformes; cauda mediocris, basi lata, tumida.

- † 1. *P. helioscopus*, *Lacert. hel. Pall.*, *L. uralensis*, *Lep.*, fuscus, nigro-maculatus, squamis granulato-, passim muricato-prominulis, cauda mediocri, nigro-fasciata, apice non-nunquam subtus rubro. Hab. in littore caspii maris orientali, prope Tjuk-karagan, Krasnowodsk; collo coarctato, passim duplice gutta rubra notato.
- † 2. *P. varius*, m., squamis granulato-prominulis, supra fuscus, transversim nigro-fasciatus, maculis passim majoribus rubris notatus, minoribus maculis cyaneis semper geminis medio dorso impositis, pedibus caudaque nigro-fasciatis. Hab. in Sibiria australi, versus montes Altaicos; collo coarctato supra 2 maculis albis notato, ab domine albo.
- † 3. *P. caudivolvulus*, *Lacert. caudiv. Pall.*, squamis minutissimis laevibus, cauda laevissima, subtus apice rubro nigroque variegata. Hab. in caspii maris littore septentrionali per ownem Tatariam ad Irtin usque.
- † 4. *P. ocellatus*, *Agama ocell.*, *Lichtenst.*, supra rufo-o-cellatus, majoribus areolis symmetrice per binas aggregatis inter scapulas, in medio dorso, et ad candaе basin sitis. Hab. ad lacum Aralensem; cauda 7-fasciata.
- † 5. *P. reticulatus*, m., supra ex flavo-fuscus, squamis minutissimis, maculis dorsi ovalibus rufo-flavidis, nigro-marginatis, ocellatis, approximatis, sine ordine dispersis. Hab. ad Oxum, pristinum amnem, in caspii maris littore orientali; pedes nigro-fasciati, fasciae femorum 2-3, totidem crurum, at candaе 9 nigrae, latae; apice candaе albido, laete purpurascente; collo dorsoque ubique aequa maculatis.
- † 6. *P. melanurus*, m., supra maculis rufis nigro-marginatis, confluentibus, fascia dorsi cinerascente tenui, inter posticos praesertim pedes et in candaе basi decurrente; candaе apice aterrimo. Hab. in Sibiria australi versus Altaicos montes; gula medioque ab domine nigrescentibus; major antecedentibus.
- † 7. *P. nigricans*, m., supra nigricans, atro-maculatus, maculis exiguis passim adspersus, cauda nigro-annulata, ab domine

albo, gula nigro-maculata. Hab. ibid.; apices digitorum fimbriatorum albidi; in minoribus, nisi ad aliam speciem pertineant, 6—7 utrinque maculae nigrae albo-marginatae, ocellares, in regulari serie dorsali ad caudae usque basin dispositae.

159. STELLIO, Cuv., corpus ventricosum, squamis dorsi majoribus, laterum minoribus, tuberculatis, illis caudae elongatis, maximis, quadrangularibus, carinatis, suberectis, per verticillos dispositis; tympanum externum magnum, majoribus aculeis cinctum.

† 1. *S. caucasicus*, m., *Lacerta muricata*, Pall., supra cinereo-virescens, maculis nigris in annulos digestis variegatus, abdome flavido. Hab. in Caucaso, prope Tiflisium, Bacuam et alibi; pedalis; caudae verticillatae pedumque squamis externis mucronatis; aliis aculeato-mucronatis circa tympanum dispositis; cauda nigro-annulata.

† 2. *S. antiquorum*, Geoff., *Lac. Stellio*, L. Gm., squamis corporis carinulatis, nuchae muricatis, cauda mediocri verticillata; abdome fulvescente. Hab. in Caucaso, ubi equidem tamen eundem non observavi.

§. 132.

FAM. LII. LACERTOIDEI, Cuv.

Corpus elongatum, squamae superne minores per series transversas dispositae, scuta seu squamae abdominales rectangulares maiores simili modo dispositae, series longitudinales 6—10 vel multo plures constituentes, pedes 5-dactyli, digitorum semper fissorum unguis inaequales, elongati, non retractiles, pori ut plurimum femorales; caput scutatum, varia scutorum magnitudo et dispositio, membrana tympani magna, externa, dentes palatini, rarius nulli; genitale masculum duplex.

160. LACERTA, L., caput scutatum, dentes palatini per seriem utrinque dispositi, collare e scutis gulæ majoribus exstructum, scutorum abdominalium numerus varius; rariores species, *L. croceæ* exemplo, viviparae.

† 1. *L. pustulata*, m., cinerea, atro-maculata, guttis (tanquam pustulis) albis corporis caudaeque et pedum singulorum

majoribus, aliis maculis atris impositis. Hab. in montibus Uralensibus; long. corp. 2. poll. 7 lin., scutum occipitale nullum, frontale postice coarctatum, angustum, antice latissimum, triangulare, tempora, totius corporis instar, subtiliter squamosa; anales squamae exiguae, duabus tantum marginalibus parum majoribus, scutorum abdom. minutissimorum 16 series; collare vix majoribus squamis exstructum.

† 2. *L. gracilis*, m., supra nigra, longitudinaliter albo-striata, ab domine albo, pedibus supra albo-guttatis. Hab. in caspii maris insula Nargin et Tschelekän, etiam ad pristinum amnem Oxum; longitudinales lineae albae sex inter extremas utrinque 2 series guttarum albidiarum conspicua; long. corp. totius $3\frac{1}{2}$, caudae 2 poll.; rostrum acutum, nares inflatae, orbitae prominulae, sulco profundo dirempta; scutum occip. nullum, squamae temporum granulosae; scutum ani marginale simplex, reliquis vicinis numerosis multo majus; abdom. transversim dispositorum scut. 7, nisi 8, series.

† 3. *L. exigua*, m., ex nigrescenti-cinerea, striis tribus albis longitudinalibus, lateralibus crassioribus, guttisque laterum numerosis albis; femoribus albo-guttatis. Hab. in Uralensi monte; 3 poll. long., cauda 1 poll. $11\frac{1}{2}$ lin.; scutum occip. minimum, scuta temporum mediocria, collare subintegrum, scutum anale omne interstitium inter femora implens, ab anteriore minoribus squamis circumdata.

† 4. *L. chalybdea*, m., chalybdeo-violacea, varia, dorso fusco-violaceo, latere utroque et medio obscurius fusco, nigro-maculato. Hab. in Iberia, Somchetia; long. corp. 1 poll. 5 lin., caudae 2 poll. 10 lin.; scutum occip. minimum, transversim divisum, squamae temporum granulosae, medio scuto tereti donatae, collare dentatum, scutum anale maximum, omne interstitium inter utrumque femur occupans, rarioribus squamulis cinctum.

† 5. *L. argulus*, m., ex coeruleo-cinerea, nigro-maculata, maculis punctiformibus numerosissimis non confluentibus, ocellis laterum ex coeruleo-albidis, nigro-marginatis. Hab. in littore orientali caspii maris Tjuk-karaganensi, in insula quoque Tschelekän, et ad Oxum amnum; long. corp. 2 poll., caudae $4\frac{3}{4}$; scutum occip. transversum, minimum, temporum squamae granulosae, minutissimae, collare vix dentatum, scuta ani majuscula, medio

reliquis majore, ani margine subtiliter granuloso; scuta abd. 14—16 series oblique dispositas offerentia.

- † 6. *L. strigata*, m., fusca, lineis 5 ex albo-flavis longitudinalibus ad caudam usque decurrentibus, maiores maculas nigras in cludentibus, coda longissima, pedum femoribus flavo-nigroque maculatis. Hab. in orientali littore caspii maris, prope Krasnowodsk; long. corp. 3 poll., caudae 7 poll.; scutum occip. exiguum, tempora magnis squamis scutiformibus cincta, scutum anale polygonum, magnum, aliis minoribus numerosis cinctum; scutorum abd. 6 series; intermediis et lateralibus minoribus.
- † 7. *L. muralis*, Daud., *L. agilis*, L., germ. die *gemeine Eidechse*, varia, rufescens, fusco maculata, raro subviridis, passim maculis albis, in latere vel dorso ad fascias longitudinales confluentibus. Hab. ubique in Europa, Rossia, Lithuania, in Caucasum et Persiam usque; long. corp. 2—3 poll., caudae 6—8 poll.; squamae temporales granulosae, medio scuto circulari instructae, scutum ani maximum fere totum spatium interfemorale occupans; lithuanicae differunt praesertim scutis temporalibus subaequalibus, nec granulosis, variisque colorum lusu, plerumque cinereae, viridescentes, fascia fusca, nigro-maculata, dorsali, lateribus fuscis albo-ocellatis; uralenses cinerascunt, dorsali fascia duplice longitudinali fusca; sex series in omnibus scutor. abdom.; scutum ani maximum.—*L. crocea*, Wolf. vivipara, fusca, seriebus 2 punctorum flavidorum, abdomine caudaque croceis, praesertim ab illa differt, tamen apud nos nedium a me observata.
- † 8. *L. variabilis*, Pall., β. *L. velox*, Pall., *L. deserti*, Lep., cinereo-fusca, ocellis albis nigro-marginatis, per 6 series longitudinales dispositis, passim confluentibus, et fascias nunc longitudinales, nunc transversas nigras efformantibus. Hab. in omni Rossia australi, Podolia, Caucaso, ubique ad mare caspium et in Sibiria, ad montes altaiacos; scutum occip. nullum, squamae temporum minimae, granulosae, collare mediocribus scutis exstructum, scutorum analium simillimus; scuta abd. 14—16 series constituentia, quadrata; femora et crura semper ocellata, abdomen albidum.
- † 9. *L. viridis*, Daud., viridis, nigro-punctata, lateribus passim albo-ocellatis, ocellis nigro-marginatis. Hab. in Europa, Rossiaque australi, Podolia, Caucaso, Persia; scutum occip. minimum, scuta temporum subaequalia, ma-

jora, medio passim maximo, scuta collaris magna, unum anale alterumve maximum, medium; colchica var. pedalis, supra viridis, abdomine flavido, majoribus maculis nigris.

161. AMEIVA, *Cuv.*, corpus cum cauda tereti series transversis squamarum quadratarum cinctum, abdominalibus hisce latioribus, quam longioribus, caput pyramidale, supraorbitali scuto destitutum, dentes palatini nulli, collare nullum, squamae gulares omnes aequales, exiguae; Lacertarum loco in America proveniunt.

1. *A. lateristriga*, *Cuv. Spix.*, l. c. t. 23, viridis, dorso nigro punctato, lateribus albo-striatis. Hab. in America austr.

162. MONITOR, *Cuv.*, corpus totum squamosum, squamae abdominales longiores, quam latiores, caput pyramidale, dentes crenulati, cauda elongata, plus minusve compressa.

1. *M. teguixin*, *Cuv.*, *Tupinambis nigropunctatus*, *Spix.* l. c. t. XX, dorso supra nigro, fasciis flavis transversis, abdome flavido, cauda nigro flavoque annulata. Hab. in America austr.; ad 6 pedes longus.

163. CROCODILURUS, *Spix.*, caput scutis angulatis, abdomen magnis squamis rectangularibus, cutis gularis minutis squamis duabusque plicis transversis notata; femora poris pertusa, cauda compressa, squamis cristatis, utrinque in dorsali parte erectis.

1. *C. amazonicus*, *Spix*, l. c. t. 21, *Lac. bicarinata*, *L.*, cauda bicarinata, dorso fusco, abdome flavo. Hab. in America australi.

164. PSAMMOSAURUS, *Fitz.*, *Varanus*, *Merr.*, corpus exiguus ubique squamis per series transversas dispositis; cauda longissima teres, dein subcompressa, natoria, caput pyramidale, dentibus omnibus acutis, elongatis, postice incurvis.

† 1. *P. caspius*, *m.*, squamis capitis minoribus, dorsi majoribus, subovalibus, medio elevatis, margine impresso-sulcatis. Hab. in littore orientali caspii maris, ad sinum balchanensem, in peninsula Dardsha, prope aquam, quam

frequentare dicitur; nidulatur in cuniculis arenosi deserti, a se ipso fossis; celerime currit; pedes tamen breves, digitis longissimis, unguibus validis.

2. *P. griseus*, Fitz., *Monitor scincus*, Cuv., *Tupinambis griseus*, auct., cauda teres, apicem versus compressa, dentibus compressis, acuminatis. Hab. in desertis Aegypti, ubi incantatores varia eundem ediscunt artificia, dentibus antea eidem erectis; est *Scincus Graecorum et Crocodilus terrestris Herodoti, Uaran el hard Arabum.*

165. *VARANUS*, Merr., corpus exiguis squamis, cauda carinata, carina e duplice serie squamarum erectarum et approximatarum exstructa; femora poris destituta; dentes antici conici, acuminati, postici obtusi.

1. *V. niloticus*, Merr., *Uaran Arabum*, Geoffr., fuscus, obscure laeteque punctatus, maculis inter puncta ocellatis; dentibus conicis validis, posticis sensim obtusioribus. Hab. in Aegypto, ad 6 pedes longus; devorat ova Crocodili; exstat ejus effigies in sarcophagis Aegyptiorum.

§. 133.

FAM. LIII. CROCODILOIDEI, Cuv.

Corpus supra loricatum, subitus scutatum; loricae magnae durae, ut plurimum quadrangulares, per transversas series dispositae, in dorso carinatae, cauda compressa, carinata, basi bicarinata, pedes antici 5-, postici 4-dactyli, digitis 3 interioribus solis unguiculatis, membrana natatoria munitis; lingua carnea, ad marginem usque fixa, ideoque pridem negata, maxilla inferior post cranium prolongata, superior non per se, sed cum toto cranio mobilis; oculus 3 palpebris contectus, auris arbitraria claudenda valvulis 2 carneis; costae minutae vertebris colli quoque appensae, sibique invicem incumbentes, unde motus lateralis impeditur.

166. *ALLIGATOR*, Cuv., gall. *Caiman*, rostrum obtusum, supra depresso, latiusculum, arcus maxillae inferioris patulus, obtusus, pedes postici vel fissi, vel frequenter semipalmati; inferioris maxillae dens utrinque quartus a fovea superioris condensus.

- * 1. *A. sclerops*, Schn. Spix. l. c. t. 2, transverso sulco ante orbitam sito, hanc utramque conjungente. Hab. in Brasilia; femina ovula, in arena deposita, strenue defendet.
2. *A. lucius*, Cuv., nucha 4 loricis munita. Hab. in Americae septentr. regionibus meridionalibus; magno frigore soporus factus, hiemem transigit in Into; ad 15 pedes longus; semper gregatim vagatur rapax, mugitum edit, ovaque per strata ponit, singulis stratis arena contectis.
- . 167. **CROCODILUS**, Cuv., rostrum oblongum, depresso, dentibus inaequalibus, quarto inferioris maxillae a fossa superioris condendo; scuta cervicalia 4, 3, 2 cuspidata, serie longitudinali intermedia cum scutis thoracicis conniventia.
- * 3. *C. niloticus*, Cuv., germ. *Nilcrocodil*, viridis, transversim nigro striatus; seriebus loricarum dorsi 6. Hab. in Nilo aliisque Africae flaviis; periculosissimus, nec tamen nisi esuriens homines aggreditur; divinos honores in eundem conferebant antiqui Aegyptii.
168. **GAVIALIS**, Cuv., rostrum elongatum, tenue, apice dilatatum, dentes subaequales, quarto inferioris maxillae ab emarginata ibidem superiore excipiendo, pedes postici externo margine dentato, ad apicem digitorum usque palmati.
1. *G. gangeticus*, Cuv., viridis, loricis 2 nuchae carinatis, illis dorsi in marginibus carinatis. Hab. in Gange amne, ubi piscibus vicitat, neque periculosus est.
169. **STENEOSAURUS**, Geoffr., rostrum angustum, apice non dilatatum, arcus maxillaris sensim in alveolarem excurrens, vix longior eodem; angulo, quo ad alveolarem uterque convenit, multo minore; numerus dentium minor, quam in *Gaviali*.
1. *S. longirostris*, Geoffr. et 2. *S. brevirostris*, Geoffr. Hab. fossiles prope Honfleur et Havre, Galliae urbes.

§. 134.

FAM. LIV. ICHTHYOSAUROIDEI, Fitz.

Ichthyosauroidae, fossilia omnino extranea formaeque insolitae animalia, *Lacertas* cum natantibus Mammalibus

connectunt; caput eorum rostratum, modo magnum, ad Crocodili vel Delphini illud accedens, modo exiguum, longissimo collo serpentino vel aviculari quodammodo insertum, dentes crocodilini, sternum lacertinum, at vertebrae omnino piscinae, pedes quatuor brevissimi natatorii, Cetorum instar e permultis ossiculis congregatis majoremque pinnam constituentibus, efformati; cauda mediocris aut brevis. Certe Amphibia erant aquatilia aperti maris, quod natantium Mammalium instar continuo iisquebant, ideoque Chelonias inter Lacertas refeabant, quas omnino accedunt conformatioe pedum palmatorum, propter magnum tamen numerum phalangum digitorum nec nisi cum pinnis Piscium conferendorum.

170. **PLESIOSAURUS**, *Conyb.*, caput minimum, rostratum, maxilla inferior postice elongata, dentibus numerosis incuneatis, collum longissimum, numerosissimis vertebribus exstructum, cauda brevis, pedes cauda vix longiores natatorii, phalangibus numerosis 5 digitorum invicem conjunctis pedesque palmatos constituentibus.

1. **P. dolichodeirus**, *Cuv. l. c. V. 2. t. 32. f. 1*, collo e 35 vertebribus, numerum illarum apud omnia *Spondylozoa* excedentibus, exstructo. Hab. fossilis in Anglia, Gallia, in lapide inde ab arenaceo rubro ad formationem arenae viridis, sub creta sitam, una cum Ammonitis aliisque conchyliis.

171. **ICHTHYOSAURUS**, *König.*, caput magnum, orbitae maxima, rostrum acuminatum, dentibus numerosissimis, 30—35 utrinque in utraque maxilla sitis, aequalibus, cauda longior, pedes brevissimi, palmati, antici majores, costae numerosae, longiores, subtus conniventes.

1. **I. communis**, *Conyb.*, *Cuv. l. c. f. 2.*, dentibus conicis, profunde striatis. Hab. fossilis in Anglia; ad 26 pedes longus, giganteus. Aliae species in Gallia, Germania effodiuntur.

§. 135.

ORD. III. CHELONII, Dum.

Cheloniorum dorsum et abdomen ovali testa, sub qua caput caudaque condi possunt, coniecta, utraque testa, dorsali scilicet e costis invicem junctis, abdominali vero e claviculis ossibusque sterni dilatatis oborta, ad marginem utrinque mobili plerumque sutura vel cardine connexa; scapularum vero singulae partes ossaque pelvis intus condita, ita ut inversa tanquam animalia dicenda sint; testa ipsa scutis vel corneis laminis coniecta, maxillae simili lamina cornea obductae, edentulae; cor e duobus atriis exstructum, duplum continent ventriculum, septo tamen imperfecto diremptum; trachea annulis cartilagineis efformata. Omnes Chelonii vitam degunt in mari, lacubus, iluviis; raro terrestres; ovula calcarea in sicco ponunt; vicitant carne, rarius vegetabilibus, vitaque excellunt tenacissima.

§. 136.

FAM. LV. GYMNOPODES, Latr.

Testa utraque minus solida, mollis plerumque nec omnino clausa, plana, pedes plurimum pinnati, palmati digitis invicem conjunctis, non retractiles, minus complete sub testa abscondendi; corpus multo magis squamosum, testa pectoralis miuor, utraque minus convexa, aperituram amplam antice et postice constituens, nec apte caput pedesque excipiens. Omnes fere marinae, magna ut plurimum corporis mole excellentes, raro in siccum exeunt, aliis tamen nunquam marinam aquam linquentibus.

172. CHELONIA, Brongn., corpus subnudum, testa utraque exigua, dorsalis scutellis corneis tecta; pedes potissimum antici longissimi, palmati, digitis omnibus eadem membrana involutis, solis anticis unguiculatis, cauda brevissima, incrassata.

- * 1. *C. Mydas*, L., scutellis dorsalis testae viridescentibus, non imbricatis, mediis subhexagonis. Hab. in oceano pacifico, atlantico, gregaria semper, algis marinis victans; caro sapida; longa itinera instituunt ovorum depонendorum tempore.
- * 2. *C. imbricata*, L., rostro longiore, scutellis testae dorsalis aureo-fuscis, rufis, imbricatim sitis. Hab. ibid., caro minus sapida, at ova sapidissima; scutella cornea optimae notae splendiissima, conficiendis variis ornamentis, dum igne leni funduntur, inserviunt.— Noli exspectare *Cheloniam* (*Ch. griseam Eschscholtzii*, v. die Quaterber, Bd. I. Hft 1. Mitau, 1819. p. 13.) in caspio mari, quae potius, commutata Musaei Dorpatensis schedula, ex aperto oceano lacus illius incola evasit.

173. *TRIONYX*, *Geoffr.*, testa dorsalis mollis, medio tantum ossea, nullis scutellis, sed molli cute obiecta, maxillae cute rostri carnosa munitae, naso prominulo proboscideo, pedes digitis 3 solis interioribus unguiculatis.

1. *T. aegyptiacus*, *Geoffr.*, fuscus, albo punctatus. Hab. in Nilo amne, ad 3 pedes longus.

174. *CHELYS*, *Dum.*, testa dorsalis ossea, parva, caput pedesque non excipiens, nasus in brevem proboscidem elongatus, digiti unguiculati.

1. *C. fimbriata*, *Dum.*, capite colloque fimbriatis. Hab. in America meridionali, Guiana.

§. 137.

FAM. LVI. CRYPTOPODES, *Latr.*

Testa dorsalis semper solida, scutellis tecta, ossea, convexa, saepe convexissima, capite pedibusque excipiendis apta; pedes breviores, omnium digitorum unguibus elongatis, fissis, aut semipalmatis. Alia genera in aqua fluviali, paludosa, alia in terra degunt.

175. *EMYS*, *Brongn.*, testa dorsalis minus convexa, pectoralis immobilis, pedes antici 5-dactyli, postici 4-dactyli, digitis magis fissis, unguibus elongatis.

13*

- † 1. *E. europaea*, Brongn., testa dorsalis ovalis, ubique aequa convessa, nigra, flavo-punctata, punctis saepe in radios conjunctis; scutellis plerumque sulcatis, medio glabris. Hab. in omni Europa, australi praesertim et orientali, in Lithuaniae paludibus frequens; saepe 10 pollices longa; ad mare quoque nigrum et caspium, prope Astrachanum; *ibericae* var. β. testa nigra glaberrima, majoribus maculis flavis saepe confluentibus, multo que crebrioribus; minoris var. γ. *persioae*, e provincia Masanderan, testa glaberrima, in media parte antica ad latus utrinque coarctato-compressa, postica dilatata, vidi, flavis minimisque punctis numerosissimis; pectoralis testa flava, concolor. Ad Orenburgium urbem quoque obvia, scutellis singulis sulcatis, sulcis cum marginibus paralleliter decurrentibus, ut in lithuanica.
- † 2. *E. caspia*, Gm., testa dorsali in primo tertioque scutello utrinque profunde impressa, excavata, hacce cum pectorali intime coalita, omninoque immobili, margine ibidem utroque simpliciter acuminato; pectorali testa postice latius excisa; squamis colli minutissimis, tuberculiformibus. Hab. in mari caspio, ad littus praesertim occidentale, prope Sallianum urbem, iaque australi, Masanderensi; scutella tenuissima, facilime decidua; color dorsi obscure viridis, pectoris flavus, lateribus nigro flavoque maculatis; squamis ipsis nigro flavoque variis; long. pedalis; cauda minor, quam in aliis affinibus.

176. TESTUDO, Brongn., testa dorsalis convexissima, globosa, cum pectorali in utroque margine osseis commissuris coalita; pedes quasi truncati, antici 5-, postici 4-dactyli digitis brevissimis ad ungues usque conjunctis, cumque capite ex toto sub testa abscondendi.

- * 1. *T. graeca*, L., scutella testae latae elevata, centro granulata, margine striata, flavo nigroque maculata. Hab. in australi Europa, Graecia, Italia, Sardinia; vix pedalis.
- * 2. *T. geometrica*, L., testa convexa, nigra scutella singula medio elevata, flavis striis e centro egressis. Hab. in Africa, Asia, India orientali et America.
- † 3. *T. ibera*, Pall., convexissima, nigra, flavo-maculata, cauda brevissima, conica, apice obtusa. Hab. in Iberia, haud procul a Tiflisio; margo testarum obtusissimus; scutella dorsalia angulata, paralleliter et grosse sulcata, anticorum pedum facies antica supra tenuiter squamosa,

infra latis crassisque squamis munita, illa posticorum ex toto tenuiter squamosa, oraniumaque pedum plantae squamis crassioribus, quasi unguiculatis, digitorum fere nulla vestigia externa, at unguis digitiformes robusti, incurvi. Long. corp. pedalis, caudae vix pollicaris.

UNDÉCIMA CLASIS.

A V E S.

Literatura.

- I. *Rajus*, synopsis methodica avium, Lond., 1713.
 Franc. *Willughby*, ornithologiae tres libri, ex edit. *Raji*, Lond., 1776.
 Joh. Leonh. *Frisch*, Vorstell. d. Vögel. von Deutschl., Berlin, 1773.
 Joh. Mich. *Seeligmann*, Sammlung ausländ. und seltn. Vögel. Nürnb., 1774, fol.
 John *Latham*, a general synopsis of birds. Voll. 6.— suppl. vol. 1. Lond. 1781—87, übers. v. *Bechstein*.
d'Aubenton, planches d'hist. nat., enluminées par *Martinet*, Paris. 1765.
 I. And. *Naumann*, Nat. gesch. d. Land- u. Wasservögel d. nördl. Deutschl. Thl. I—IV. Köthen, 1797—803.
 I. M. *Bechstein*, ornitholog. Taschenb. von u. für Deutschl., Lpzg., 1802—12.
Borkhausen, *Lichthammer*, und *Becker*, deutsche Ornithologie, 1800—6 Hft. 1—14, fol.
Meyer und *Wolf*, Taschenb. d. deutsch. Vögelkunde, Thl. I u. II. Frankf. 1800.
 F. *Levaillant*, hist. nat. des Oiseaux d'Afrique, Vol. I—V., Paris, 1799.—hist. des Perroquets, Vol. I—II. Paris, 1801.—hist. nat. des Oiseaux de Paradis, Vol. I—II, Paris, 1806.
 L. P. *Vieillot*, I. B. *Audebert* et C. *Sauvage*, hist. nat. des Grim-pereaux, Sucriers, Pomerops et des Oiseaux de Paradis, Paris, 1801.
 I. B. *Audebert*, Oiseaux dorés ou à reflets métalliques, Paris, 1802, vol. I—II. fol.